Τῇ Κυριακῇ τῶν Προπατόρων.

Δόξα Ἦχος γα

Ν. Α. Καμαράδου

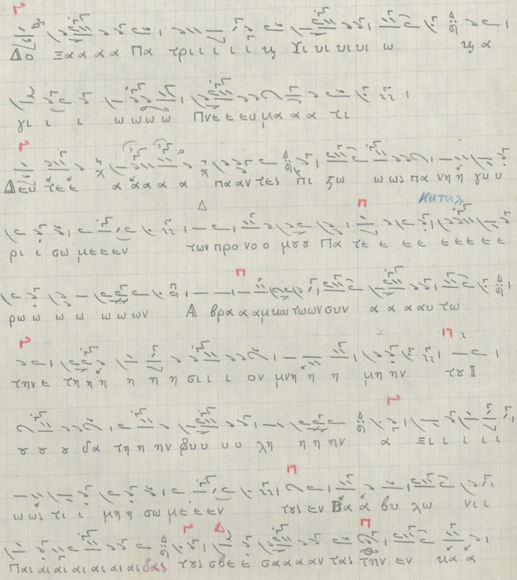

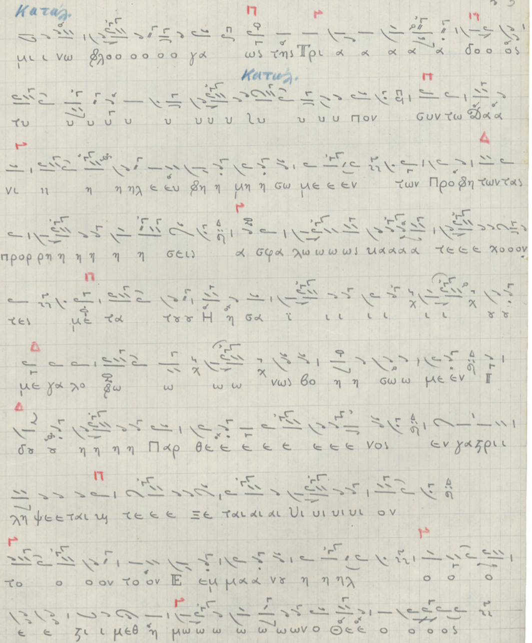

Ν. Α. Καμαράδου
1950

Z!

1950
N.T.B.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Προπατόρων

ΔΟΞΑ Ἦχος ... Πα Ν. Α. Καμαράδος

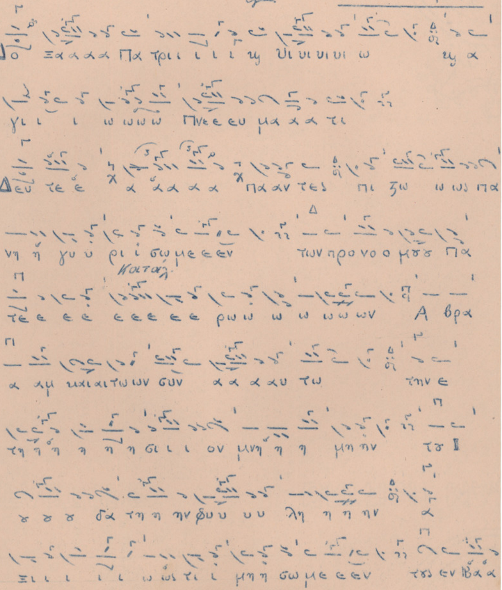

1952

1A ov

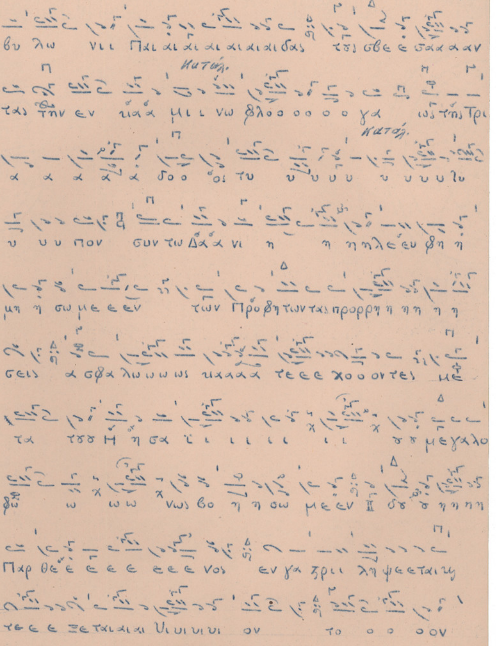
βυ λω νι Παλι αι αι αι αι αι αι δας τας σβε ε σαα α αν
κατάλ.
τας την εν κα α μι ι νω φλο ο ο ο ο ο γα ως της Τρι
κατάλ.
α α α α α δο ο οι τυ υ υ υ υ υ υ υ υ λυ
υ υ υ πον συν τω Δα α νι η η ηη λε ευ φη η
μη η σω με ε ε εν των Προ φη των τας προρρη η η η η η
σεις α σφα λω ω ω ως κα α α α τε ε ε χο ο ο ον τες με
τα τας Η η σα ι ι ι ι ι ι ι σε με γα λο
φω ω ω ω νως βο η η σω με ε εν
Πα ρθε ε ε ε ε ε ε ε ε νος εν γα στρι λη ψε ε ται εν
τε ε ε ξε ται αι αι Υι υι υι υι ον το ο ο ο ον

IA^{ov}

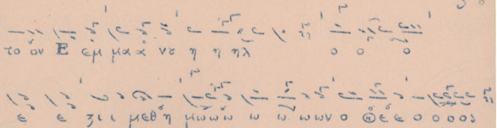

Νηλέως Α. Καμαράδου

1952
Ν.Τ.Β.

ΙΑον

Εἰς Ἀριστείδην τὸ ΙΒ
11 Δεκεμβρίου 1954

Τὸ Ζ! εἰς Κ. Ἀγωνιῶν 1952

«Ὁ σπείρων φειδομένως φειδομένως καὶ θερίσει· καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει».
(Β' Κορινθ. 9,6)

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Φωνή Κυρίου

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΙΩ. ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (ΜΟΝΗ ΠΕΤΡΑΚΗ)
ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 72-112

ΕΤΟΣ Γ'. | ΑΘΗΝΑΙ, 9 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1955 | ΑΡΙΘ. 41 (128)

"ΕΔΩΚΕ ΤΟΙΣ ΠΕΝΗΣΙΝ,,

'Αναγνώσατε: Β' Κορινθ. 9,6-11

Πρὸς χάριν τῶν πτωχῶν Χριστιανῶν τῆς Παλαιστίνης ὁ 'Απόστολος Παῦλος (ἔχων καὶ σχετικὴν παραγγελίαν τῶν ἄλλων 'Αποστόλων, ποὺ ἔμεναν εἰς τὴν 'Ιερουσαλὴμ) ἐφρόντιζε διὰ τὴν συλλογὴν εἰσφορῶν ἐκ μέρους τῶν πιστῶν τῶν 'Εκκλησιῶν τῆς 'Ελλάδος καί, πρὸ πάντων, τῆς πλουσίας Κορίνθου. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον εἶχε συστήσει εἰς τοὺς Χριστιανοὺς τῆς Κορίνθου, εἰς τὴν πρώτην ἐπιστολήν του πρὸς αὐτούς, ν' ἀποταμιεύη ἕκαστος κάθε Κυριακὴν ὅ,τι τοῦ ἦτο εὔκολον, ὥστε νὰ ἔχη συγκεντρωθῆ κάποιο σεβαστὸν ποσόν, ποὺ θὰ τὸ παρελάμβανεν ὁ ἴδιος, ὅταν θὰ ἐπήγαινε διὰ δευτέραν φορὰν εἰς τὴν Κόρινθον, καὶ νὰ μὴ περιμένουν τότε νὰ κάμουν ἐράνους.

Αὐτὴν τὴν ὑποχρέωσιν τῶν πιστῶν διὰ τὴν βοήθειαν τῶν πασχόντων ἀδελφῶν των ὑπενθυμίζων ὁ ἅγιος 'Απόστολος, καὶ εἰς τὴν δευτέραν του ἐπιστολὴν πρὸς τοὺς Κορινθίους, δίδει εἰς τὴν σημερινὴν περικοπήν της ὡραιότατον μάθημα περὶ ἐλεημοσύνης, πολὺ χρήσιμον δι' ὅλους μας.

Μὲ σπορὰν παρομοιάζει τὴν ἐλεημοσύνην ὁ 'Απόστολος τοῦ Κυρίου. Καὶ τοὺς κανόνας τῆς σπορᾶς ἐφαρμόζει καὶ ἐδῶ. Ἂν σπείρῃς μὲ τσιγκουνιά, τσιγκούνικο θὰ εἶναι καὶ τὸ ἀποτέλεσμα. Ἂν σπείρῃς ἁπλόχερα, πλουσία θὰ εἶναι καὶ ἡ συγκομιδή: «Ὁ σπείρων φειδομένως φειδομένως καὶ θερίσει καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει».

Ὅποιος σπείρει ὀλίγα θερίζει ὀλίγα, ἐν ᾧ ὅποιος σπείρει πολλὰ θερίζει πολλά. Καὶ ὅσον περισσότερα λοιπὸν θὰ δώσῃς — ἐννοεῖ ὁ θεῖος Παῦλος — εἰς τὴν βοήθειαν τοῦ ἀδελφοῦ σου, τόσον μεγαλείτερον μισθὸν θὰ ἔχῃς ἀπὸ τὸν Θεόν· ἐν ᾧ ἂν φειδωλευθῇς (τσιγκουνευθῇς) εἰς τὴν ἐλεημοσύνην σου, ἀνάλογος θὰ εἶναι καὶ ἡ μεταχείρισίς σου ἀπὸ τὸν οὐράνιον Δοτῆρα τῶν ἀγαθῶν.

Δὲν ἔχει ὅμως ἀξίαν ἡ ποσότης μόνον τῆς ἐλεημοσύνης. Διότι εἶναι ἀνάγκη νὰ προέρχεται ἀπὸ εἰλικρινῆ διάθεσιν, ἀπὸ

ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Ἑωθινὸν Ζ'. Ἦχος βαρύς.

'Ιδοὺ σκοτία καὶ πρωΐ! Καὶ τί πρὸς τὸ μνημεῖον, Μαρία, ἕστηκας, πολὺ σκότος ἔχουσα ταῖς φρεσίν; ὑφ' οὗ ποῦ τέθειται ζητεῖς ὁ 'Ιησοῦς! 'Αλλ' ὅρα τοὺς συντρέχοντας Μαθητάς, πῶς τοῖς ὀθονίοις καὶ τῷ σουδαρίῳ τὴν 'Ανάστασιν ἐτεκμήραντο καὶ ἀνεμνήσθησαν τῆς περὶ τούτου Γραφῆς. Μεθ' ὧν καὶ δι' ὧν καὶ ἡμεῖς πιστεύσαντες, ἀνυμνοῦμέν Σε, τὸν ζωοδότην Χριστόν.

πραγματικὴν συμπάθειαν καὶ ἀγάπην. Νὰ μὴ γίνεται ἀπὸ ὑποχρέωσιν καὶ ἀπὸ ἀνάγκην, μὲ δυσαρέσκειαν καὶ μὲ δυσανασχέτησιν. Ποτὲ δὲ νὰ μὴ δίδῃ τὴν ἀφορμὴν νὰ στενοχωρηθῇ καὶ ὁ ἐλεούμενος μὲ τὴν ἄστοχον συμπεριφορὰν τοῦ ἐλεοῦντος: «Ἕκαστος καθὼς προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ· μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης».

'Απ' ἐναντίας· πρέπει ἡ ἐλεημοσύνη νὰ γίνεται μὲ εὐχαρίστησιν, μὲ χαράν, μὲ ἱλαρὸν καὶ φαιδρὸν πρόσωπον. Καὶ τότε ἔχει πραγματικὴν ἀξίαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὁ 'Οποῖος βλέπει εἰς τὰ βάθη τῶν καρδιῶν μας. Αὐτὸν δὲ τὸν ἐλεήμονα, μὲ τὴν καλὴν καὶ εὐχάριστον διάθεσιν καὶ μὲ τὸ φαιδρὸν πρόσωπον, ἐκτιμᾷ ὁ Θεὸς καὶ ἀνταμείβει: «Ἱλαρὸν γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός». Πόσον πολὺ δὲ ἀποβλέπει ὁ Κύριος εἰς τὴν ἐσωτερικὴν διάθεσιν τοῦ ἐλεοῦντος, μᾶς τὸ εἶπε καὶ ὁ ἴδιος ὁ 'Ιησοῦς Χριστὸς εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Ὄρους ὁμιλίαν Του, ὅταν ἐδήλωνεν, ὅτι εἶναι τελείως ἄχρηστος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἡ ἐλεημοσύνη, ποὺ δὲν γίνεται ἀπὸ ἀγάπην, ἀλλὰ «πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις» (Ματθ. 6,1-4).

'Ελεημοσύνη, ποὺ γίνεται ἀπὸ ἁγνὴν διάθεσιν, μὲ εὐχαρίστησιν καὶ μὲ γενναιοδωρίαν, ἔχει πλουσίαν τὴν ἀνταπόδοσίν της. Διότι προσωπικῶς ἐνδιαφέρεται δι' αὐτὴν ὁ Θεὸς ὁ ἴδιος, ὁ 'Οποῖος εἶναι ἱκανὸς νὰ ἀνταποδώσῃ μὲ τὸ παραπάνω ὅσα θὰ δαπανηθοῦν εἰς τὴν ἐλεημοσύνην. Δι' αὐτὸ δὲν πρέπει ποτὲ νὰ φοβῆται ὁ Χριστιανὸς μήπως πτωχύνῃ, τάχα, ὅταν ἐλεῇ· ἀλλά, ἐφ' ὅσον ἔχει, νὰ εἶναι πάντοτε πρόθυμος νὰ εὐεργετῇ τὸν πλησίον του μὲ γενναιοδωρίαν, σύμφωνα μὲ τὸ ψαλμικόν: «Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν· ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα».

Ὑπὲρ τῶν τοιούτων δὲ ἐλεημόνων εὔχεται ὁ θεῖος 'Απόστολος πρὸς τὸν Θεόν, νὰ ἀνταποδώσῃ πλουσιοπάροχα, ὅ,τι αὐτοὶ θὰ δώσουν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν των: «Πληθύναι τὸν σπόρον ὑμῶν καὶ αὐξήσαι τὰ γεννήματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν».

Η ΑΓΑΠΗ ΚΡΙΤΗΡΙΟΝ

Μίαν ἡμέραν θὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὸ βασίλειον τοῦ κακοῦ καὶ θὰ ἀνταμειφθῇ ὁ ἀνθρώπινος μόχθος διὰ τὴν ἀρετήν. Αὐτὸ μᾶς διδάσκει ἡ εὐαγγελικὴ ἐκείνη περικοπή, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος προλέγει τὴν ἐν δόξῃ Δευτέραν Παρουσίαν Του καὶ τὴν μέλλουσαν Κρίσιν, κατὰ τὴν ὁποίαν μέλλει νὰ χωρίσῃ τοὺς «ἐκλεκτοὺς» ἀπὸ τοὺς «κατηραμένους», ὅπως ὁ ποιμὴν χωρίζει «τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων», διὰ νὰ καλέσῃ τοὺς μὲν «εἰς ζωὴν αἰώνιον» καὶ ν' ἀποπέμψῃ τοὺς δὲ «εἰς κόλασιν αἰώνιον» (Ματθ. 25,31-46).

Τὸ θέμα ἀποτελεῖ θεμελιώδη διδασκαλίαν τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως καὶ εἰς πολλὰ σημεῖα τῆς 'Αγίας Γραφῆς ἀναπτύσσεται μὲ ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην ἐνάργειαν, καθημερινῶς δὲ ὁμολογοῦμεν τὸν 'Ιησοῦν Χριστὸν ὡς «καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς». Δὲν εἶναι σκοπός μας ἐδῶ νὰ ὁμιλήσωμεν περὶ τούτου ἐν γένει. 'Εκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐπιθυμοῦμεν νὰ προσέξωμεν ἰδιαιτέρως, εἶναι τὸ κριτήριον, διὰ τοῦ ὁποίου — ὅπως παραστατικώτατα λέγει ὁ Κύριός μας — θὰ διακρίνῃ τοὺς «δικαίους» ἀπὸ τοὺς «ἁμαρτωλοὺς» ὁ Ὕψιστος-Κριτής. Καὶ νομίζομεν ὅτι ἐπιβάλλεται αὐτὴ ἡ ἰδιαιτέρα προσοχή μας εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον. Διότι — εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν; — πολὺ συχνὰ ἀπασχολούμεθα ἀπὸ τόσας ἄλλας λεπτομερείας, ὥστε νὰ ἐπισκιάζεται αὐτό, τὸ τόσον βασικόν, σημεῖον, τὸ ὁποῖον καὶ εἰς ἄλλας εὐκαιρίας μᾶς τονίζει ἡ Καινὴ Διαθήκη καὶ ποὺ ἀποτελεῖ τὸ χαρακτηριστικώτερον πρακτικὸν γνώρισμα τοῦ ἀληθοῦς Χριστιανοῦ.

«'Εν τούτῳ γνώσονται πάντες, ὅτι ἐμοὶ μαθηταί ἐστε, ἐὰν 'Αγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις». Αὐτὴ εἶναι ἡ οὐσιωδεστάτη ἀπαίτησις τοῦ 'Ιδρυτοῦ τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας. Ὅστις παρήγγειλεν εἰς τοὺς μαθητάς Του. «'Αγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἐγὼ ἠγάπησα ὑμᾶς». Θὰ ἴδωμεν δὲ ἄλλοτε ποῦ δύναται νὰ καταντήσῃ ἡ θρησκευτικότης, ὅταν στερηθῇ αὐτῆς τῆς βασικῆς προϋποθέσεως, τῆς 'Αγάπης.

Τὴν 'Αγάπην, λοιπόν, θέτει ὁ Κύριος ὡς τὸ

Τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

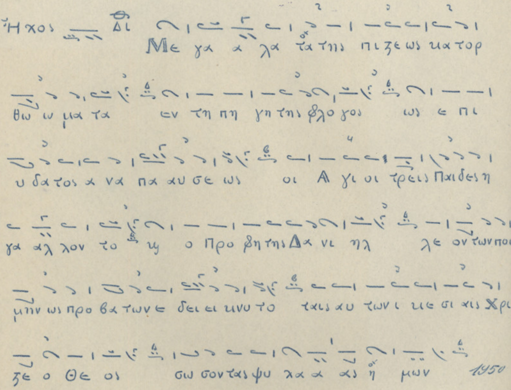

Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατορθώματα!
ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος
ἀναπαύσεως, οἱ Ἅγιοι τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο·
καὶ ὁ Προφήτης Δανιήλ, λεόντων ποιμήν, ὡς
προβάτων ἐδείκνυτο. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χρι-
στὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

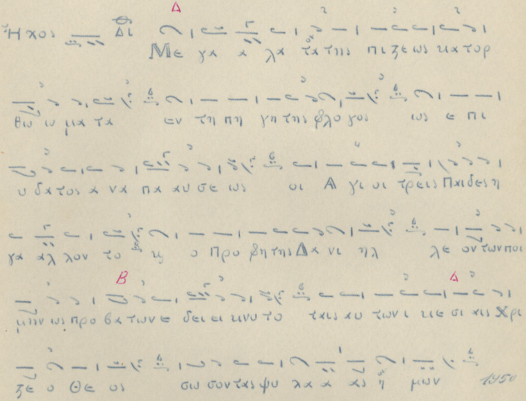

Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατορθώματα!
ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος
ἀναπαύσεως, οἱ Ἅγιοι τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο·
καὶ ὁ Προφήτης Δανιήλ, λεόντων ποιμήν, ὡς
προβάτων ἐδείκνυτο. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χρι-
στὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

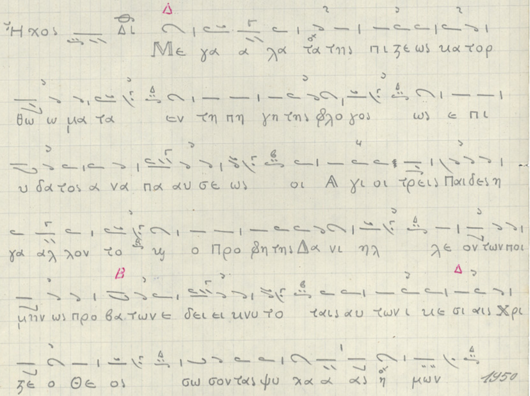

Μεγάλα τὰ τῆς Πίζεως κατορθώματα!
ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος
ἀναπαύσεως, οἱ Ἅγιοι τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο·
καὶ ὁ Προφήτης Δανιήλ, λεόντων ποιμήν, ὡς
προβάτων ἐδείκνυτο. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χρι-
ζὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριςοῦ Γεννήσεως

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

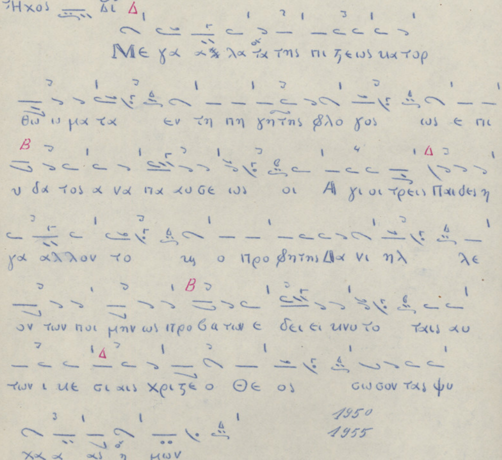

1950
1955

Μεγάλα τὰ τῆς Πίςεως κατορθώματα, ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ Ἅγιοι τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο· καὶ ὁ Προφήτης Δανιήλ, λεόντων ποιμήν, ὡς προβάτων ἐδείκνυτο. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριςὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

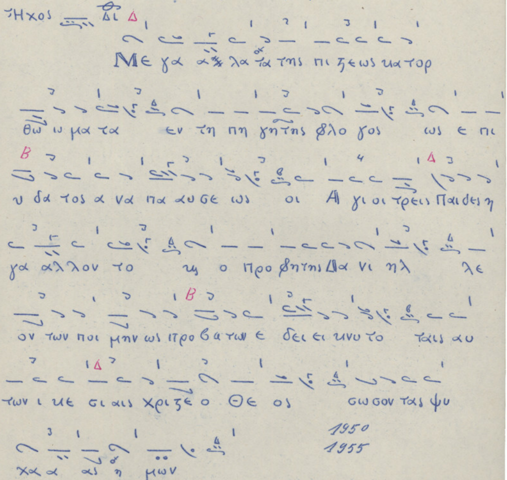

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα, ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ Ἅγιοι τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο· καὶ ὁ Προφήτης Δανιήλ, λεόντων ποιμήν, ὡς προβάτων ἐδείκνυτο. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

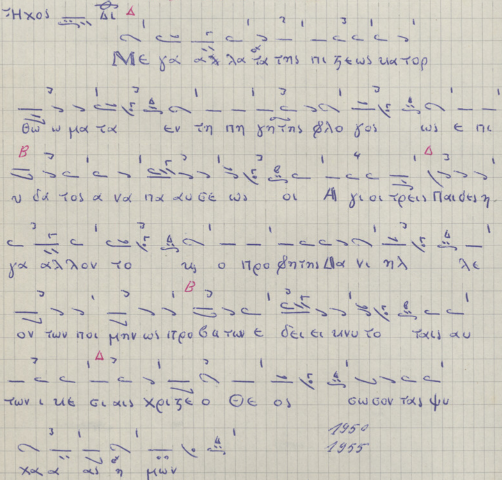

Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατορθώματα, ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ Ἅγιοι τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο· καὶ ὁ Προφήτης Δανιήλ, λεόντων ποιμήν, ὡς προβάτων ἐδείκνυτο. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Παλαιόν

Τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος

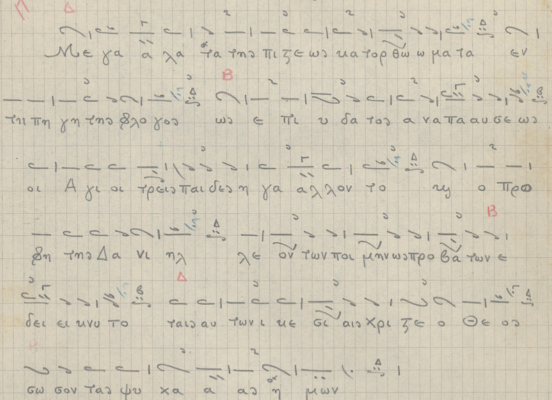

Τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος Δι

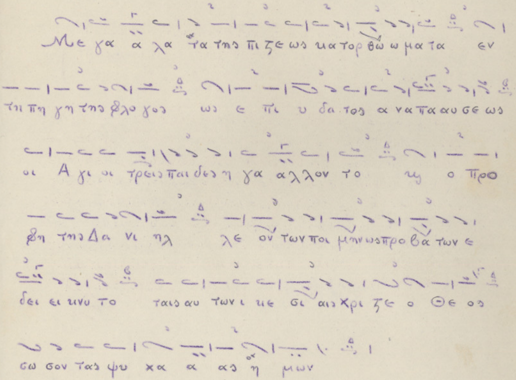

μοναδικὸν κριτήριον, βάσει τοῦ ὁποίου θὰ δικάση τότε τοὺς ἀνθρώπους, τὴν 'Αγάπην τὴν ζωντανήν, τὴν 'Αγάπην τὴν ἔμπρακτον, τὴν 'Αγάπην τὴν ἀποτελεσματικήν, τὴν 'Αγάπην ποὺ θεωρεῖ ὡς ἰδικόν της πόνον τὸν πόνον τοῦ ἄλλου, καὶ δὲν ἡσυχάζει, ἐὰν δὲν κάμῃ ὅ,τι χρειάζεται, διὰ νὰ τὸν ἀνακουφίσῃ ἀποτελεσματικά. —«'Επείνασα καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ με...» — Καὶ εἶναι πολὺ φυσικὸν διὰ τὸν Χριστὸν νὰ θέτῃ αὐτὸ τὸ κριτήριον, αὐτὴν τὴν βάσιν, διότι ἡ 'Αγάπη, ὡς γνωστόν, Τὸν ἔφερεν εἰς τὸν κόσμον, τὴν 'Αγάπην ἐπραγματοποίησεν ὁ ἴδιος εἰς ὅλην τὴν ζωήν Του καὶ εἰς τὸν θάνατόν Του, καὶ αὐτὴν ἔθεσεν ὡς τὸ νέον θεμέλιον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ ᾠκοδομεῖτο ἡ νέα τάξις, τὴν ὁποίαν εὐηγγελίσθη εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Δὲν ἐζήτησεν ἀπὸ τοὺς ἰδικούς Του νὰ γίνουν ὑπηρέται τῶν ἀνθρώπων, ἂν θέλουν νὰ γίνουν πραγματικὰ μεγάλοι; Ὅταν δύο ἀγαπητά Του πρόσωπα Τοῦ ἐζήτησαν τὴν τιμὴν τῆς πρωτοκαθεδρίας, δὲν τοὺς ὑπεσχέθη εἰς ἀπάντησιν τὸ ἰδικόν Του «βάπτισμα» καὶ τὸ ἰδικόν Του «ποτήριον», βάπτισμα καὶ ποτήριον αἵματος καὶ θυσίας; Δὲν ἐδήλωσε τότε, ὅτι καὶ ὁ ἴδιος δὲν ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον, παρὰ διὰ νὰ ὑπηρετήσῃ καὶ νὰ προσφέρῃ τὴν ζωήν Του «λύτρον ἀντὶ πολλῶν»; Εἶναι ἡ 'Αγάπη διὰ τὸν Χριστὸν ἡ μοναδικὴ ἔμπρακτος ἀπόδειξις τῆς πίστεως εἰς τὸν Θεὸν — ὅπως ὡραῖα τὸ διδάσκει ὁ 'Ιωάννης — καὶ εἶναι ἡ 'Αγάπη τὸ μέσον, διὰ τοῦ ὁποίου πραγματοποιεῖται κατὰ τὸ δυνατὸν ἡ ἐξομοίωσις πρὸς τὸν Θεόν, πρὸς τὴν ὁποίαν ἀπέβλεψεν ἡ δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου. Εἶναι ἡ 'Αγάπη ὅ,τι ἀκριβῶς ἀξιοποιεῖ τὸν ἄνθρωπον!

'Η πίστις εἰς τὸν Θεόν, διὰ νὰ ἔχῃ ἀξίαν, πρέπει νὰ ἐκδηλώνεται μὲ τὴν 'Αγάπην. Ἂν αὐτὸ δὲν συμβαίνῃ, δὲν εἶναι παρὰ ψεῦδος, ὑποκρισία, μαῦρος καὶ ἐπικίνδυνος φανατισμός! Καὶ αὐτὸ ἀκόμη — κατὰ τὸν Παῦλον — τὸ μαρτύριον, εἶναι ἄχρηστον διὰ τὸν ἄνθρωπον, τὸν μὴ ἔχοντα 'Αγάπην! Δι' αὐτὸ ἔργα 'Αγάπης θὰ ἀπαιτήσῃ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ὁ Κριτὴς κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν φοβεράν...

Πόσον ἐπίκαιρον — ἰδίᾳ εἰς τὴν ἐποχήν μας — εἶναι τὸ κήρυγμα αὐτῆς τῆς ἀληθείας, εἰς τὴν ἐποχὴν αὐτὴν τοῦ μίσους καὶ τῆς μοχθηρίας! Δὲν ζητεῖ ἁπλῶς τὴν ἀρνητικὴν ἀρετὴν τοῦ παλαιοῦ Νόμου — ἡ ὁποία κάποτε καὶ αὐτὴ ἀπουσιάζει εἰς τὸν καιρόν μας. — Δὲν εἶναι ἀρκετὸν τὸ «Οὐ φονεύσεις! Οὐ μοιχεύσεις! Οὐ κλέψεις! Οὐ ψευδομαρτυρήσεις!». 'Η χριστιανικὴ ἀρετὴ εἶναι κάτι περισσότερον· δὲν εἶναι μόνον ἄρνησις τοῦ κακοῦ, ἀλλ' εἶναι καὶ θ έ σ ι ς, εἶναι ἔμπρακτος ἄσκησις τοῦ ἀγαθοῦ, αὐτὴ δὲ ἡ «θέσις» εἶναι ποὺ τὴν διακρίνει ἀπὸ τὴν παλαιὰν ἠθικήν. Δὲν κολάζεται μόνον ὁ ἀδικῶν τὸν πλησίον — εἶναι σαφὴς ἡ διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ — ἀλλὰ θεωρεῖται ἐξ ἴσου ἀξιοκατάκριτος καὶ ἐκεῖνος ποὺ ἀδιαφορεῖ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ πλησίον. Δὲν εἶναι ἔγκλημα μόνον ὅ,τι συνήθως καλοῦμεν «ἁμαρτίαν»· ἁμαρτία εἶναι καὶ ἡ παραμέλησις τῆς εὐεργεσίας. Δὲν πράττει ἄρα ὁ εὐεργετῶν τὸν πλησίον τίποτε τὸ ἐξαιρετικόν, ὅπως νομίζεται εἰς τὴν πεζήν μας κοινωνίαν, ἀλλ' ἐκτελεῖ ἓν ἐπιβεβλημένον καθῆκον!

ΤΟ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΜΑΣ

9—15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1955

9. **Κυριακὴ 18η (Γ' Λουκᾶ)**: Ἦχος α'. Ἑωθινὸν Ζ' ['Ιωάν. 20(κ'), 1-10].—Β' Κορ. 9(θ'),6-11. Λουκ. 7(ζ'), 11-16. 'Ιακώβου 'Αλφαίου 'Αποστόλου. Ποπλίας Μάρτυρος.

10. **Δευτέρα**: Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας Μαρτύρων, Θεοφίλου Ὁσίου. —Φιλιπ. 1(α'), 1-7. Λουκ. 7(ζ'), 36-50.

11. **Τρίτη**: Φιλίππου ἑνὸς τῶν 7 Διακόνων (Πράξ. 6,1-6.8,4-40).—Φιλιπ.1(α'),8-14. Λουκ.8(η'),1-3.

12. **Τετάρτη**: Πρόβου, Ταράχου, 'Ανδρονίκου, Δομνίνης Μαρτύρων.—Φιλιπ. 1(α'),12-20.Λουκ.8(η'), 22-25.

13. **Πέμπτη**: Κάρπου, Παπύλου, 'Αγαθονίκης, Βενιαμὶν διακ., Μαρτύρων.—Φιλιπ. 1(α'), 20-27. Λουκ. 9(θ'),7-11.

14. **Παρασκευή**: Ναζαρίου, Γερβασίου Μαρτύρων.—Παρασκευῆς Ἐπιβατηνῆς Ὁσίας.—Φιλιπ. 1(α'),27-2(β'),4. Λουκ. 9(θ'),12-18.

15. **Σάββατον**: Λουκιανοῦ, Σαβίνου Ὁσίων. Βάρρου Ὁμολογ. — Α' Κορ. 15(ιε'),58-16(ιστ'),3. Λουκ. 6(στ')1-10.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ

(16 'Οκτωβρίου 1955)

19η Κυριακὴ (Δ' Λουκᾶ): Ἦχος β'. Ἑωθινὸν Η' ['Ιωάν. 20(κ'),11-18].—Τίτ. 3(γ'), 8-15. Λουκ.8(η'),5-15.—Λογγίνου Ἑκατοντάρχου τοῦ πρὸ τοῦ Σταυροῦ καὶ σὺν αὐτῷ δύο στρατιωτῶν(Ματθ. 27,54. Μάρκ. 15,39. Λουκ. 23,47. 'Ιωάν. 19,23-24).

"ΝΟΜΟΙΣ ΠΕΙΘΟΥ"

«Πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσι». (Λουκ. 17,14)

Δέκα λεπροί, καταδικασμένοι νὰ ζοῦν χρόνια ὁλόκληρα μακρυὰ ἀπ' τὴν Κοινωνία, βλέπουν νὰ περνᾷ 'Εκεῖνος, ποὺ δὲν ἄφινε κανένα νὰ φύγῃ παραπονεμένος.

Νὰ πλησιάσουν δὲν ἐτόλμησαν, ἀφ' οὗ δὲν εἶχαν αὐτὸ τὸ δικαίωμα οἱ δυστυχισμένοι αὐτοὶ ἄρρωστοι. 'Εστάθηκαν ἀπὸ μακρυὰ καὶ ἐφώναξαν δυνατὰ καὶ ἐζήτησαν τὸ ἔλεός Του.

'Εκεῖνος ἤκουσε τὸν πόνον των. 'Απεφάσισε νὰ τοὺς δώσῃ τὴν ὑγείαν. 'Αλλὰ τοὺς ἔθεσεν ἕνα ὅρον:

—«Πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσι».

Οἱ λεπροὶ ἐπειθάρχησαν, ἔτρεξαν νὰ παρουσιασθοῦν εἰς τοὺς ἱερεῖς. Καὶ εἰς τὸν δρόμον ἐθεραπεύθησαν· «ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς ἐκαθαρίσθησαν».

Τὸ θαῦμα, βέβαια, εἶναι ἀξιοθαύμαστον·

εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ πολλὰ ἱστορικὰ γεγονότα ποὺ μαρτυροῦν τὴν θεϊκὴν δύναμιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὁ λόγος Του, ἡ θέλησίς Του, γίνεται πραγματικότης. Τίποτε δὲν εἶναι ἀδύνατον, ὅταν τὸ θελήσῃ Ἐκεῖνος.

Ἀλλὰ ἀξιοσημείωτος εἶναι καὶ ὁ ὅρος ποὺ ἔθεσε διὰ τὴν θεραπείαν:

—«Πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσι».

Εἶναι διδακτικώτατος διὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς ὁ ὅρος αὐτός, ποὺ ἔθεσεν ὄχι ἄλλος, ἀλλὰ αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς.

Ἦτο διάταξις τοῦ Νόμου, νὰ περνᾷ ἀπὸ τὸν ἱερέα ὁ λεπρὸς ποὺ ἐθεραπεύετο, νὰ πιστοποιῆται ἡ θεραπεία ἀπὸ τὸν ἱερέα του, νὰ προσφέρῃ θυσίαν καὶ νὰ παίρνῃ ἀπὸ ἐκεῖνον τὴν ἄδειαν τῆς ἐλευθεροκοινωνίας.

Αὐτὴν τὴν νομικὴν διάταξιν ἐσεβάσθη ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ διὰ τοῦτο παρήγγειλεν εἰς τοὺς ἀσθενεῖς Του νὰ περάσουν ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς.

Καὶ ἐκεῖνοι ἐθεραπεύθησαν, διότι μαζὶ μὲ τὴν πίστιν ἔδειξαν καὶ ὑπακοὴν καὶ εὐπείθειαν εἰς τὰ λόγια Ἐκείνου, ἀπὸ τὸν Ὁποῖον ἐζήτησαν νὰ τοὺς λυπηθῇ.

Διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς μᾶς διδάσκει πόσον ἀξίζει ἡ ὑποταγὴ εἰς τοὺς ἰσχύοντας Νόμους, πόσον πρέπει νὰ εἴμεθα πειθαρχικοὶ καὶ συνεπεῖς εἰς τὰς ὑποχρεώσεις μας ἀπέναντι τοῦ Νόμου.

Αὐτὸς ἦτο ὁ Κύριος τοῦ Νόμου, καμμίαν ὑποχρέωσιν δὲν εἶχε νὰ τὸν τηρῇ καὶ ὅμως τὸν ἐτήρησε πάντοτε καὶ τὸν ἐσεβάσθη, διὰ νὰ μᾶς δείξῃ, ὅτι κανένας, μὲ καμμίαν ἀπολύτως πρόφασιν ἢ δικαιολογίαν, δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ θέτῃ τὸν ἑαυτόν του, νὰ τοποθετῇ τὴν ἰδικήν του θέλησιν, παραπάνω ἀπὸ τὸν Νόμον.

Τὸ «Νόμοις πείθου» τῶν ἀρχαίων, χάριν τοῦ ὁποίου ἐδέχθη τὸν ἄδικον θάνατον ὁ σοφώτατος τῶν ἀνθρώπων εἰς τὰς Ἀθήνας, παίρνει θείαν ἀξίαν ὕστερα ἀπὸ τὴν ἔλευσιν τοῦ Θεανθρώπου εἰς τὸν κόσμον, ποὺ τόσον ἔδειξε σεβασμὸν καὶ τόσην ἐδίδαξεν εὐπείθειαν εἰς τὸν Νόμον.

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΜΑΣ

Κυριακή: 9 Ὀκτωβρίου 1955

Λουκᾶ, 7,11-16: Μ' ἕνα λόγον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τὸ μονάκριβο παλληκάρι τῆς δυστυχισμένης χήρας ἐγύρισεν εἰς τὴν ζωήν! Καὶ τὰ δάκρυα καὶ τοὺς θρήνους διεδέχθη ἡ χαρὰ καὶ ὁ ἐνθουσιασμός. Πόσον δυνατὸς εἶναι ὁ λόγος τοῦ Κυρίου! Δίδει τὴν ζωὴν ἐκεῖ, ὅπου μέχρι τινὸς ἐβασίλευεν ὁ θάνατος! Δίδει τὴν χαρὰν ἐκεῖ, ὅπου ἐβασίλευεν ἡ ταραχή! Δίδει τὴν χαρὰν ἐκεῖ, ὅπου ἐβασίλευεν ἡ θλῖψις. Μὴ παραμελῇς ποτέ σου, ἀδελφέ, τὴν ἀκρόασιν καὶ τὴν μελέτην τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ.

Δευτέρα: 10 Ὀκτωβρίου 1955

Οἱ ἅγιοι Εὐλάμπιος, καὶ Εὐλαμπία ἔζησαν ἐν Νικομηδείᾳ ἐπὶ αὐτοκράτορος Μαξιμιανοῦ. Ὁ ἅγ. Εὐλάμπιος καθ' ὃν χρόνον ἐμαρτύρει καὶ ἐβασανίζετο ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ, ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν τῆς ἀδελφῆς του Εὐλαμπίας, ἥτις τὸν παρεκάλεσε νὰ δεηθῇ ὑπὲρ αὐτῆς. Ἀμφότεροι μετὰ ταῦτα ἔλαβον τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου.

Τρίτη: 11 Ὀκτωβρίου 1955

Ὁ Ἀπόστολος Φίλιππος, εἷς τῶν ἑπτὰ Διακόνων τῆς πρώτης ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, κατήχησε τὸν Αἰθίοπα αὐλικὸν τῆς βασιλίσσης Αἰθιόπων. Ἐκήρυξε τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀπέθανεν εἰς Τράλλην τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

Τετάρτη: 12 Ὀκτωβρίου 1955

Οἱ ἅγιοι Πρόβος, Τάραχος καὶ Ἀνδρόνικος ἐμαρτύρησαν διὰ τὴν χριστιανικήν των πίστιν ἐπὶ ὑπάτου Διοκλητιανοῦ. Ὁ Τάραχος ἀπέθανε λιθοβοληθείς, καὶ μετὰ ταῦτα σταυρωθείς, ὁ Πρόβος ἐσουβλίσθη, καὶ ὁ Ἀνδρόνικος ἐσταυρώθη, τὸ δὲ σῶμά του κατετεμαχίσθη.

Πέμπτη: 13 Ὀκτωβρίου 1955

Οἱ ἅγιοι, Κάρπος ἐπίσκοπος Θυατείρων, καὶ Πάπυλος ὁ διάκονός του ἐμαρτύρησαν ἐπὶ αὐτοκράτορος Δεκίου. Προσεδέθησαν ἐπὶ ἅρματος καὶ εἰς τὰς Σάρδεις ὑπεβλήθησαν εἰς πλεῖστα ἄλλα μαρτύρια, τέλος δὲ ἀπεκεφαλίσθησαν. Συγχρόνως μὲ τοὺς δύο αὐτοὺς ἱερομάρτυρας ἐμαρτύρησεν καὶ ὁ ὑπηρέτης Ἀγαθόδωρος καὶ ἡ ἀδελφὴ τοῦ Παπύλου Ἀγαθονίκη.

Παρασκευή: 14 Ὀκτωβρίου 1955

Οἱ ἅγιοι Ναζάριος, Γερβάσιος, Προτάσιος καὶ Κέλσιος ἐμαρτύρησαν εἰς Ρώμην. Εὐαγγελισθέντες τὸν Χριστὸν εἰς διαφόρους πόλεις τῆς Ἰταλίας ἀπεκεφαλίσθησαν ἐπὶ Νέρωνος.

Σάββατον: 15 Ὀκτωβρίου 1954

Ὁ ἅγιος Λουκιανὸς ἔδρασεν ὡς πρεσβύτερος ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἀποσπάσας πλείστους ἐκ τῶν ἐθνικῶν εἰς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν. Καταδικασθεὶς εἰς τὸν διὰ πείνης θάνατον ἐπὶ ἡγεμόνος Μαξιμιανοῦ, ἀπέθανεν ὑπομείνας μέχρι τέλους τὰ πάντα διὰ τὸν Χριστόν.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἀθῆναι. Ἰασίου 1, Τηλέφ. 72-112

Τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Εἰς τοὺς Αἴνους ΠΡΟΣΟΜΟΙΑ

Ἦχος πα. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Στίχος Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ

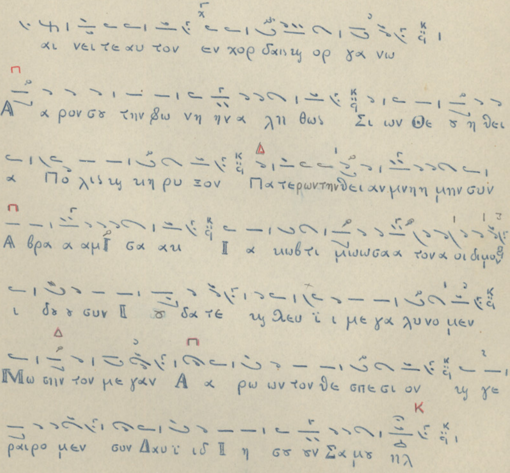

Bov

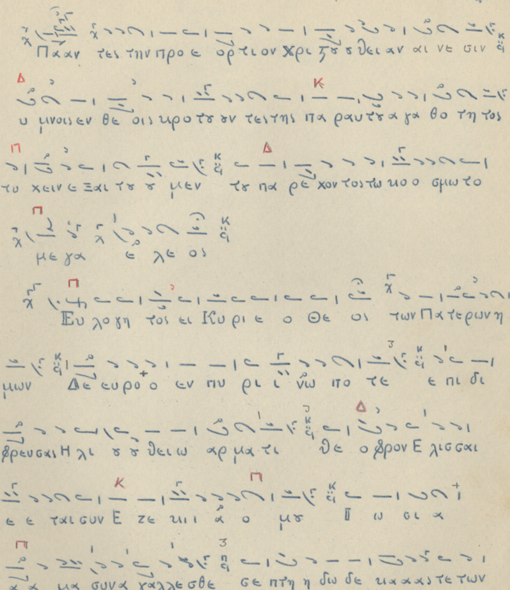
Π α αν τες την προ ε ορ τι ον Χρι στου δει αν αι νε σιν
υ μνοισεν θε οις προ του ουν τεις της πα ραυ του α γα θο τη τος
του χειν ε ξαι του ου μεν του πα ρε χον τος τω νοο σμω το
με γα ε λε ος
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε ρων η
μων Δε ευ ρο ο εν πυ ρι ι νω πο τε ε πι δι
δρευσαι Ηλι ου ου θειω αρ μα τι θε ο δρον Ε λισσαι
ε ε ται συν Ε ζε κι α ο μου Ι ω σι α
α α μα συν α γαλλεσθε σε πτη η δω δε κα α στε των

Bov

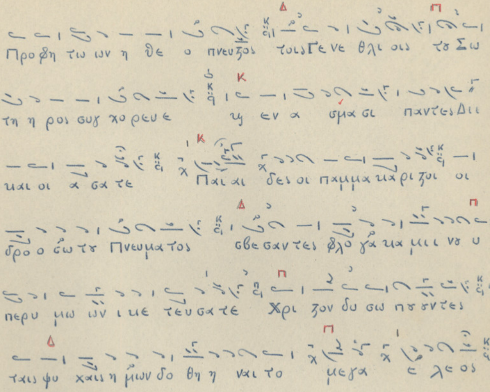
Προφη τω ων η θε ο πνευ ζος τοις Γε νε θλι οις τα Σω
τη η ρος συγ χο ρευ ε η εν α σμα σι παντες Δι
και οι α σα τε Παι αι δες οι παμμα κα ρι ζοι οι
δρο ο σω τα Πνευματος σβε σαν τες φλο γα κα μι ι να υ
περ υ μω ων ι κε τευ σα τε Χρι ζον δυ σω πα αντες
ταις ψυ χαις η μων δο θη η ναι το μεγα ε λε ος

1950

Εἰς Ἠλίαν τῇ 19 Δεκεμβρίου 1950 Β^ον

Τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Εἰς τοὺς Αἴνους ΠΡΟΣΟΜΟΙΑ

Ἦχος πλ. α' Πα — Χαίροις ἀσκητικῶν.

Στίχος Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ

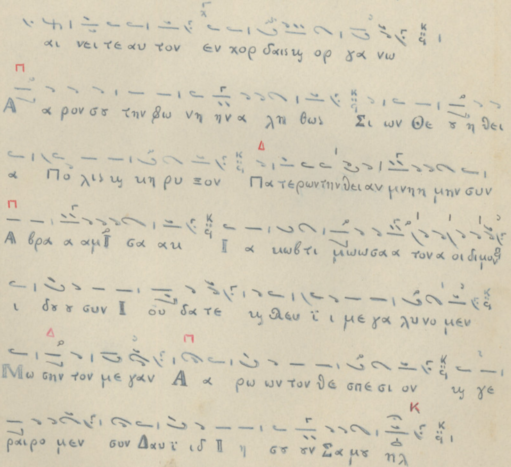

Fol

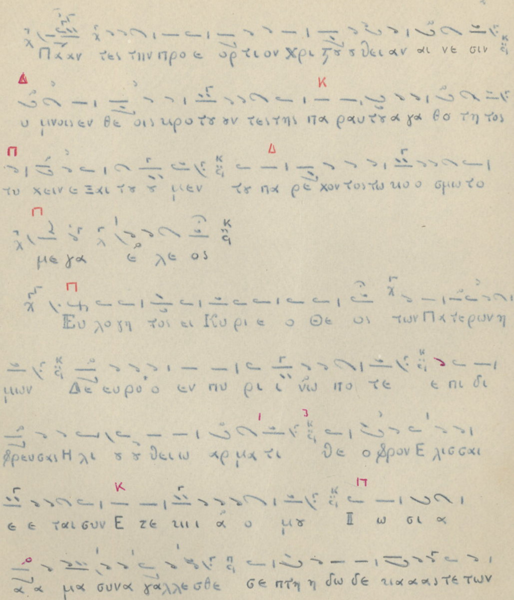
Πααν τες την προ ε ορ τι ον Χρι στου δει αν αι νε σιν
υ μνουσιν θε οις κρο τουν τες της πα ραυ του α γα θο τη τος
τυ χειν ε ξαι του σ μεν του πα ρε χον τος τω κο σμω το
με γα ε λε ος
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε ρων η
μων Δε ευ ρο ο εν πυ ρι ι νω πο τε ε πι δι
φρευσαι Η λι ου θειω αρ μα τι Θε ο φρον Ε λισσαι
ε ε ταις συν Ε ζε κι ι α ο μου Ι ω σι α
α α μα συνα γαλλεσθε σε πτη η δω δε κα α α σι τε των

F°v

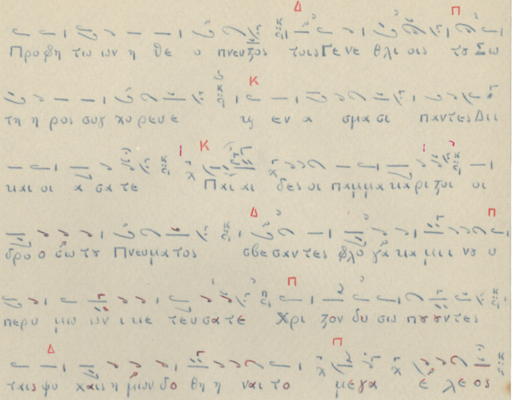
Προ φη τω ων η θε ο πνευ στος τοις Γε νε θλι οις το Σω
τη η ρος συγ χο ρευ ε η εν α σμα σι παντες Δι
και οι α σα τε Πα λαι δες οι παμμα κα ρι στοι οι
δρο ο σω τα Πνευματος σβε σαντες φλο γα κα μι νο υ
περ υ μω ων ι κε τευ σα τε Χρι στον δυ σω παντες
ταις φω ναις η μων δο θη η ναι το μεγα ε λε ος

1950

Fov

Τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως
Εἰς τοὺς Αἴνους ΠΡΟΣΟΜΟΙΑ
Ἦχος πλ. α΄ Πα Χαίροις ἀσκητικῶν.

Στίχος Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ

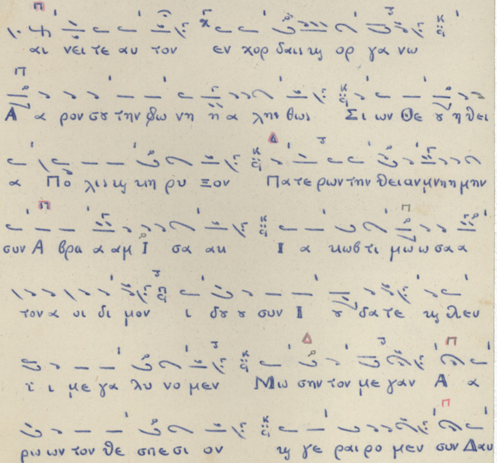

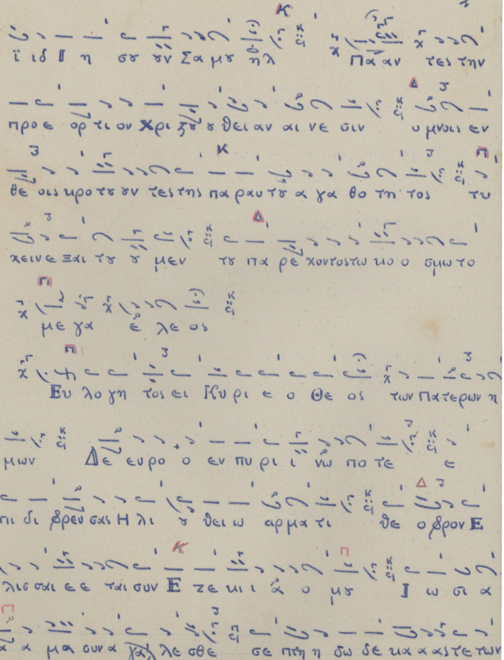
ι ιδ ιη η σε ον Σα μου ηλ Πα αν τες την
προ ε ορ τι ον Χρι στου θει αν αι νε σιν υ μνοις εν
θε οις προ το ον τες της πα ρ αυ του α γα θο τη τος τυ
χειν εξαι του ου μεν του πα ρε χοντος τω κο ο σμω το
με γα ε λε ος
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πατερων η
μων Δε ευ ρο ο εν πυ ρι ι νω πο τε ε
πι δι φρευ σας Ηλι ου θει ω αρ μα τι θε ο φρον Ε
λισ σαι εε ται συν Ε ζε κι ι α ο μου Ι ω σι α
α α μα συν α γαλ λε σθε σε πτη η δω δε κα α α στε των

1952

∈ 아

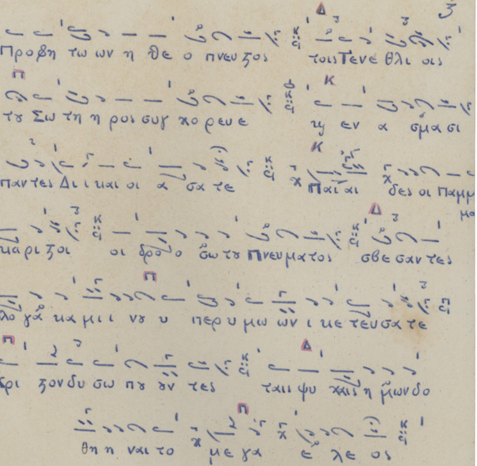

1950
1952
N.T.B.

E.ov

Τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως
Εἰς τοὺς Αἴνους ΠΡΟΣΟΜΟΙΑ
Ἦχος πλ. Χαίροις ἀσκητικῶν.

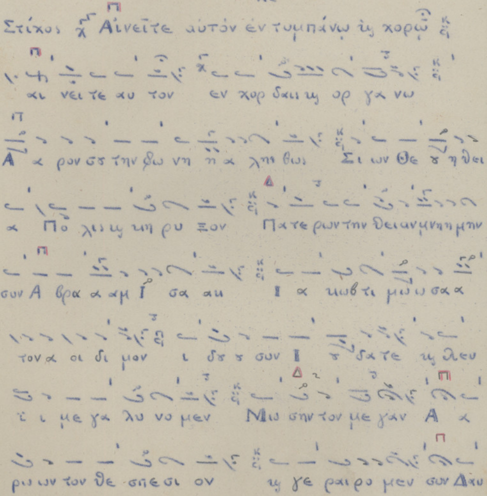

CT ov

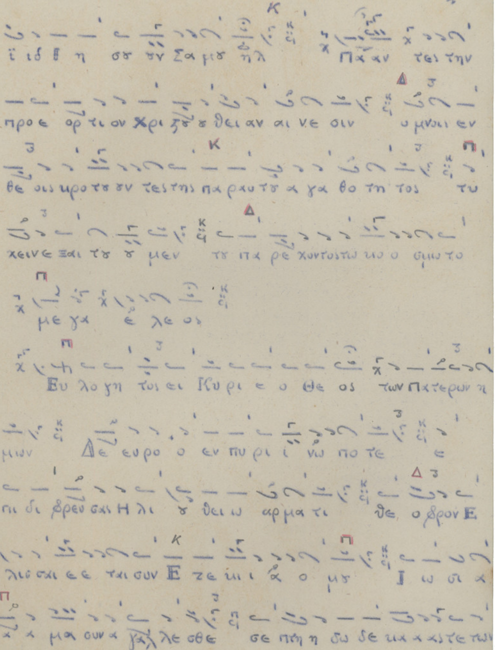
ϊ ιδ θ η σε τν Σα μν ηλ Πα αν τες την
προ ε ορ τι ον Χρι στν θει αν αι νε σιν υ μνει εν
θε οις προ τν τν τες της πα ρα τν α γα θο τη τος τυ
χειν εξαι τν ν μεν τν ιτα ρε χοντος τω ιπο ο ομιο το
με γα ε λε ος
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πατερων η
μων Δε ευρο ο εν πυ ρι ι νω πο τε ε
πι δι φρευ σας Ηλι ν θει ω αρ μα τι θε ο δρον Ε
λισ σαι σε ται συν Ε ζε κι α ο μν Ι ω σι α
α μα συν α γαλ λε σθε σε πη η δω δε κα α σε τεν

1952

CT ov

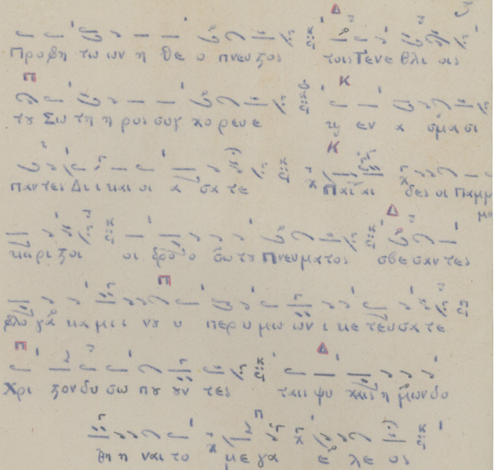

1950
1952
Ν.Τ.Β.

CT ov

'Αριθ.........................

'Αθῆναι τῇ.. 195

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ

....ΔΟΥΝΑΙ

). .... 'Επάγγελμα...

ξίαν τῶν κάτωθι εἰδῶν

	ΜΙΚΤΟΝ	ΑΠΟΒΑΡΟΝ	ΚΑΘΑΡΟΝ	ΤΙΜΗ	ΔΡΑΧΜΑΙ

Ο ΠΑΡΑΛΑΒΩΝ

Παλαιόν

Τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Εἰς τοὺς Αἴνους Προσόμοια τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Ἦχος πλ. α΄. πα κε Χαίροις ἀσκητικῶν.

Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω κ χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαις κ ορ γα νω

Α α ρον σου την φω νη ην α λη θως Σι ων Θε ου η θει α

Πο λις κ κη ρυ ξον Πα τε ρων την θει αν μνη η μην συν Α βρα

αμ Ι σα αυ Ι α κωβ τι μω ω σα τον α οι δι μον ι

δου συν Ι ου δα τε κ Λευ ϊ με γα λυ νο μεν Μω

σην τον με γαν Α α ρων τον θε σπε σι ον κ γε

ραι ρο μεν συν Δαυ ϊδ Ι η σου ουν Σα μου ηλ

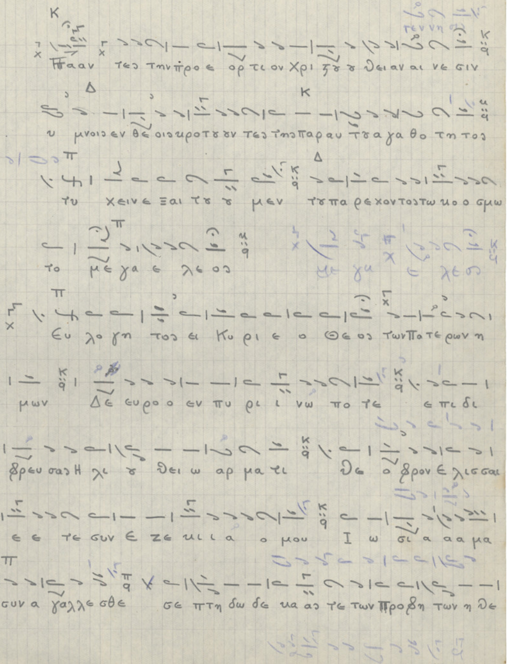
Πααν τες την προε ορ τι ον Χρι στου θειαν αι νε σιν
υ μνοις εν θε οι συροτ ουν τες της παραυ του αγαθο τη τος
τυ χειν εξαι του ου μεν του πα ρεχοντος τω κοσμω
το μεγα ε λε ος
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πατερων η
μων Δε ευρο ο εν πυ ρι κ νω πο τε επι δι
δρευ σας Η χι ου θει ω αρ μα τι Θε ο δρον Ε λισσαι
ε ε τε συν Ε ζε κι ι α ο μου Ι ω σι α α α μα
συν α γαλλε σθε σε πτη δω δε κα ας τε των Προφη των η δε

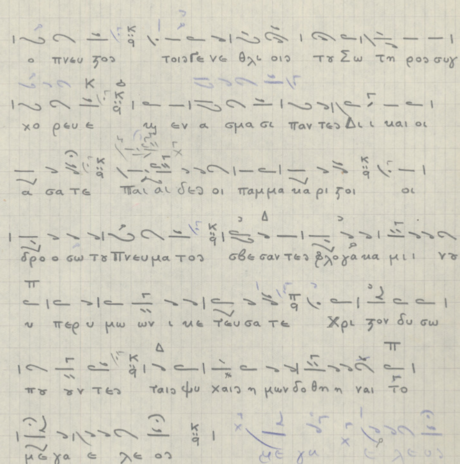
ο πνευ ζος τοις Γε νε θλι οις τυ Σω τη ρος συγ
χο ρευ ε η εν α σμα σι παν τες Δι ι και οι
α σα τε Παι αι δες οι παμ μα κα ρι ζοι οι
δρο ο σω τυ Πνευ μα τος σβε σαν τες φλογα κα μι ι νυ
υ περ υ μω ων ι κε τευ σα τε Χρι ζον δυ σω
πυ υν τες ταις ψυ χαις η μων δο θη η ναι το
με γα ε λε ος
με γα ε λε ος

Τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως

Εἰς τοὺς Αἴνους Προσόμοια τῶν Ἁγίων Πατέρων

Ἦχος πα: πα κε Χαίροις ἀσκητικῶν

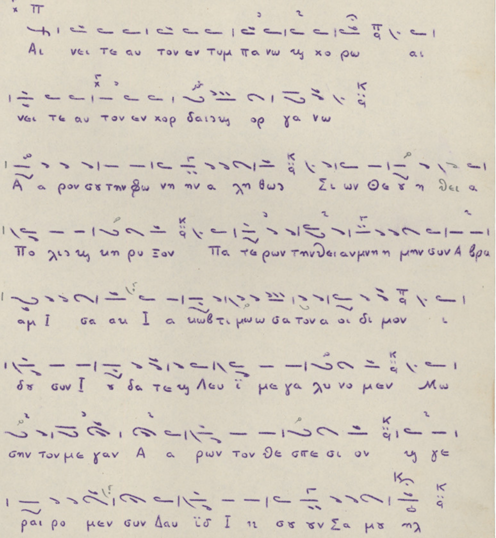

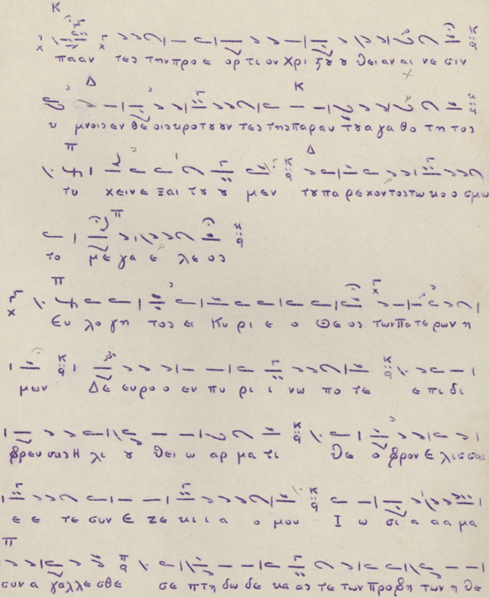
παάν τες την προς ε ορ τι ον Χρι στȣ ȣ θειαν αι νε σιν
υ μνοις εν θε οις ιερο τȣ ȣν τες της παρου σας αγα θο τη τος
τυ χειν εξαι τȣ ȣ μεν τȣ πα ρεχοντος τω κο σμω
το με γα ε λε ος
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε ρων η
μων Δε ευρο ο εν πυ ρι ι νω πο τε ε πι δι
δρευ σας Η λι ȣ θει ω αρ μα τι Θε ο δρον Ε λισσαι
ε ε τε συν Ε ζε κι ι α ο μου Ι ω σι α α α μα
συν α γαλλε σθε σε πτη δω δε κα ας τε των Προ φη των η δε

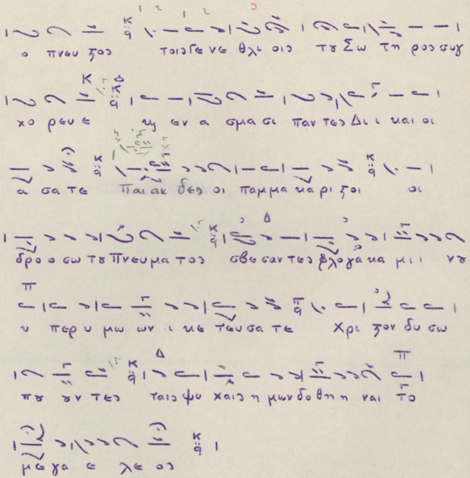
ο πνευ στος τοις γε νε θλι οις του Σω τη ρος συγ
χο ρευ ε ιγ εν α σμα σι παν τες Δι ι και οι
α σα τε Παι ακ δες οι παμ μα κα ρι στοι οι
δρο ο σω του Πνευ μα τος σβε σαν τες φλο γα κα μι ι νου
υ περ υ μω ων ι κε τευ σα τε Χρι στον δυ σω
που ον τες ταις ψυ χαις η μων δο θη η και το
με γα ε λε ος

Τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Εἰς τοὺς Αἴνους Προσόμοια τῶν Ἁγίων Πατέρων

Ἦχος πα α' ... Χαίροις ἀσκητικῶν.

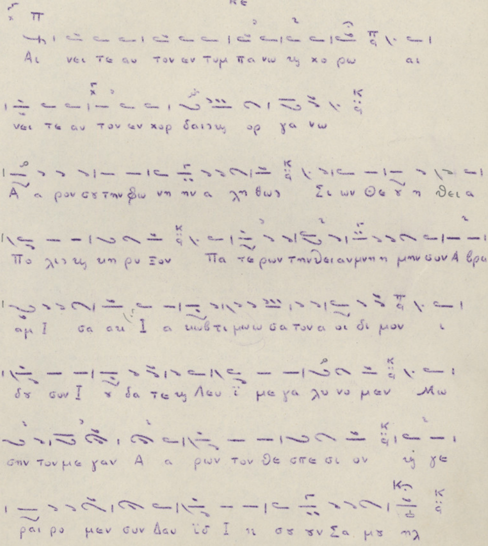

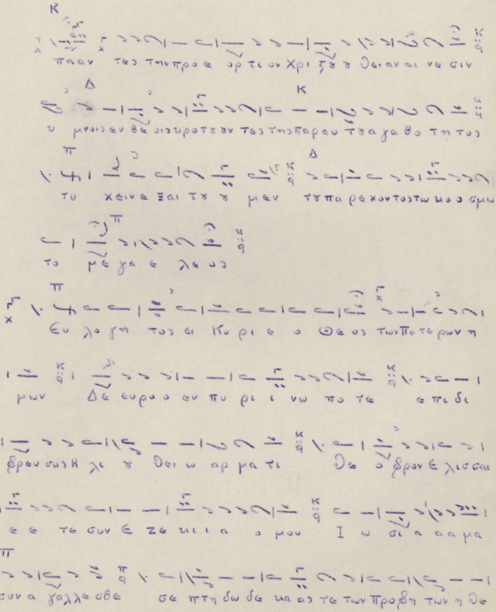
πααν τες την προε ορ τι ον Χρι στου θειαν αι νε σιν
υ μνοισεν θε οισωροτουν τες της παρα του τουαγαθο τη τος
τυ χειν εξαι του ου μεν του πα ρε χοντος τω υι ο ο σμω
το με γα ε λε ος
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε ρων η
μων Δε ευ ρο ο ευ πυ ρι ι νω πο τε ε πι δι
βρευσας Ηλι ου θει ω αρ μα τι Θε ο βρον Ελισσαι
ε ε τε συν Ε ζε κι ι α ο μου Ι ω σι α α α μα
συν α γαλλε σθε σε πτη δω δε κα ασ τε των Προ βη των η Θε

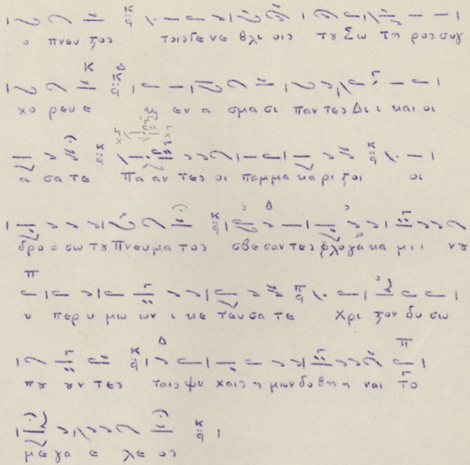
ο πνευ ϛος τοις Γε νε θλι οις τε Σω τη ρος συγ
χο ρευ ε εν α σμα σι παν τες Δι ι και οι
α σα τε Πα αν τες οι παμ μα κα ρι ϛοι οι
δρο ο σω τε Πνευ μα τος σβε σαν τες φλο γα κα μι ι νε
υ περ υ μω ων ι κε τευ σα τε Χρι ϛον δυ σω
πε ον τες ταις ψυ χαις η μων δο θη η και το
με γα ε λε ος

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΝΗΣ

Β.Ε.Μ.

Ι. ΒΑΣΙΛΙΑΔΗΣ

ΔΙΑΔΟΧΟΣ: ΠΕΡΔΙΚΑ ΒΛΑΣΙΑΔΟΥ

ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 1 ΤΗΛ. 32-324

ΑΘΗΝΑΙ

Ὁ Κυρι..

Ὁδὸς.. ἀριθ

Διὰ τὴν ἀ

ΔΟΧΕΙΑ	ΕΙΔΟΣ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΟΣ

Ἐχαρνοσημάνθη τὸ στέλεχος.

Τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως

Εἰς τοὺς Αἴνους Δόξα Ἦχος πλ. δ' Νη

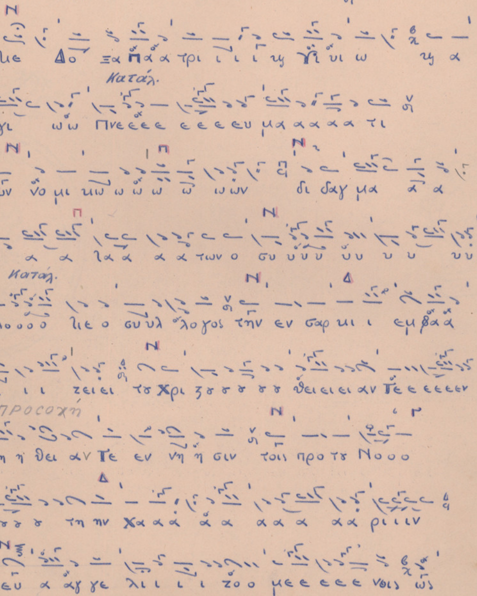

IA.'

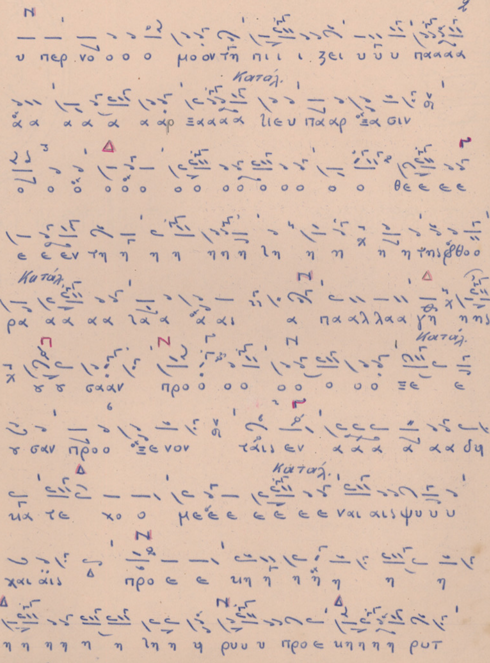
υ περ νο ο ο ο μο ον τη πι ι ι ζει υ υ υ παααα
Καταλ.
α α α α α αρ ξαααα ζιευ παρ ξα σιν
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο θε ε ε ε
ε ε εν τη η η η η η η ζη η η η η της ρθοο
Καταλ.
ρα αα αα ζα α α αι α παλλαα γη ης
γα σ σαν προ ο οο οο ο οο ξε ε
Καταλ.
σ σαν προο ξε νον ταις εν α α α α α δη
Καταλ.
κα τε χο ο με ε ε ε ε ε εναι αις ψυ υ υ
και αις προ ε ε κη η η η η η η
η η η η η η ζη η η ρυυ υ προ ε κη η η η ρυτ

1952

IA^ob

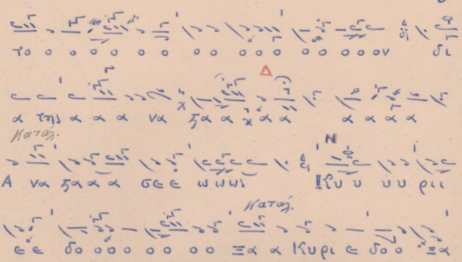

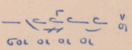

Ἐπεξεργασία
Νηλέως Α. Καμαράδου
Ν. Τ. Β
8 Δεκεμβρίου 1952

Εἰς Κ. Μπιρσόν 1952 Ι.'
Εἰς Ἀντ. Ζανίκων 14 Δεκεμβρ. 1952 ΙΒ.'

ΙΑ^{ον}

Τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως

Εἰς τοὺς Αἴνους ΔΟΞΑ Ἦχος πλ. ΝΗ

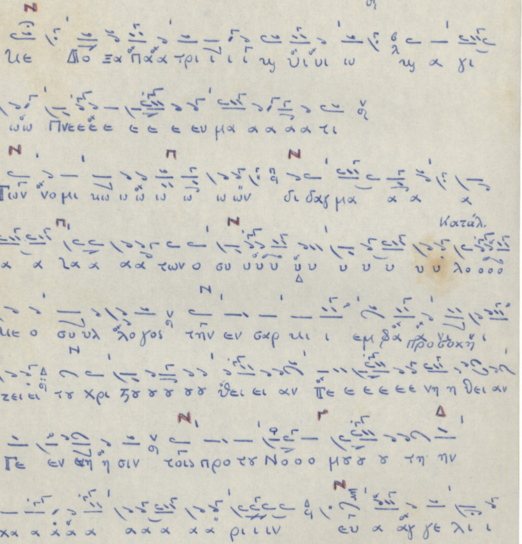

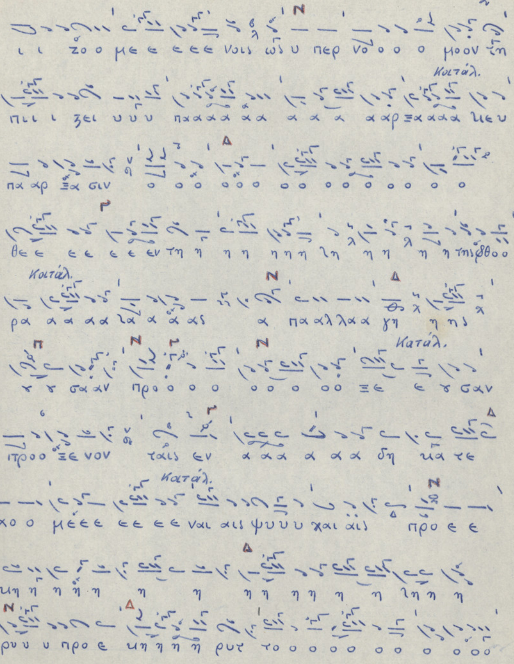
ι ι ζο ο με ε ε ε ε ε νοις ώ υ περ νο ο ο ο μοον ή
Κατάλ.
πι ι ζει υ υ υ πα α α α α α α α α α αρ ξα α α α κευ
πα αρ ξα σιν ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
θε ε ε ε ε ε ε εν τη η η η η η η η λη η η η η τηςβθο ο
Κατάλ.
ρα α α α α λα α α ας α πα αλλα α α γη η ης
Κατάλ.
γ γ σα αν προ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ξε ε γ σαν
προ ο ξε νον ταις εν α α α α α α δη κα τε
Κατάλ.
χο ο με ε ε ε ε ε ε ε ναι αις ψυ υ υ χαι αις προ ε ε
κη η η η η η η η η η η η η η λη η η η
ρυ υ υ προ ε κη η η η ρυς το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

1954

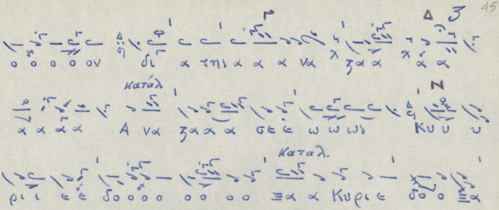

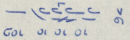

Επεξεργασία
Νηλέως Α. Καμαράδου
Ν.Τ.Β.
16 Δεκεμβρίου 1954

14 앞

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΥ

Διεύθυνσις ....

Τμῆμα ....

Γραφεῖον ....

Ἀριθ. πρωτ. ....

Ἐν Ἀθήναις τῇ 194

ε ἐν τῇ ἀπαντήσει σας
θυνσιν καὶ τὸ Τμῆμα.

Τῇ ΚΓ'! Δεκεμβρίου Μνήμη τῶν ἁγίων δέκα Μαρτύρων τῶν ἐν Κρήτῃ.

Στιχηρὰ Προσόμοια Ἦχος δ'! βου
Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἡ δεκὰς ἡ θεόλεκτος, καὶ λαμπὰς ἡ δεκάπυρσος, ἡ ταῖς θείαις λάμψεσι καταυγάζουσα, τῆς ἐκκλησίας, τὸ πλήρωμα, οἱ στύλοι οἱ ἀσειστοι, οἱ ἀστέρες οἱ φαιδροί, οἱ τὴν γῆν οὐρανώσαντες, ταῖς λαμπρότησι, τῶν μεγίστων ἀγώνων ἐγκωμίοις, ἱεροῖς μεγαλοφώνως, ἀνευφημείσθωσαν σήμερον.

Β Εὐφημείσθω Θεόδουλος, Ζωτικός τε καὶ Πόμπιος, Βασιλείδης Εὔπορος, Ἀγαθόπους τε, καὶ Σατορνῖνος Γελάσιος, καὶ θεῖος Εὐάρεστος, μεθ' ὧν Εὐνικιανός, νῦν τιμάσθωσαν ᾄσμασιν· οἱ πανεύδιοι, τῶν ἐν ζάλῃ λιμένες, οἱ τὴν πλάνην, στηλιτεύσαντες καὶ ξίφος νικητικὸν κομισάμενοι.

Τῇ ΚΓ΄ Δεκεμβρίου Μνήμη τῶν ἁγίων δέκα Μαρτύρων τῶν ἐν Κρήτῃ.

Στιχηρὰ Προσόμοια Ἦχος δ΄ βου
Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἡ δεκὰς ἡ θεόλεκτος, καὶ λαμπὰς ἡ δεκάπυρσος, ἡ ταῖς θείαις λάμψεσι καταυγάζουσα, τῆς Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, οἱ στύλοι οἱ ἄσειστοι, οἱ ἀστέρες οἱ φαιδροί, οἱ τὴν γῆν οὐρανώσαντες, ταῖς λαμπρότησι, τῶν μεγίστων ἀγώνων ἐγκωμίοις, ἱεροῖς μεγαλοφώνως, ἀνευφημείσθωσαν σήμερον.

B Εὐφημείσθω Θεόδουλος, Ζωτικός τε καὶ Πόμπιος, Βασιλείδης Εὔπορος, Ἀγαθόπους τε, καὶ Σατορνῖνος Γελάσιος, καὶ θεῖος Εὐάρεστος, μεθ' ὧν Εὐνικιανός, νῦν τιμάσθωσαν ᾄσμασιν· οἱ πανεύ(Δ)διοι, τῶν ἐν ζάλῃ λιμένες, οἱ τὴν πλάνην, στηλιτεύσαντες καὶ ξίφος νι(B)κητικὸν κομισάμενοι.

Τῇ ΚΓ' Δεκεμβρίου, Μνήμη τῶν ἁγίων δέκα Μαρτύρων τῶ ἐν Κρήτη.

Στιχηρὰ Προσόμοια Ἦχος δ' βου
Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἡ δεκὰς ἡ θεόλεκτος, καὶ λαμπὰς ἡ δεκάπυρσος, ἡ ταῖς θείαις λάμψεσι καταυγάζουσα, τῆς Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, οἱ στῦλοι οἱ ἄσειστοι, οἱ ἀστέρες οἱ φαιδροί, οἱ τὴν γῆν οὐρανώσαντες, ταῖς λαμπρότησι, τῶν μεγίστων ἀγώνων ἐγκωμίοις, ἱεροῖς μεγαλοφώνως, ἀνευφημείσθωσαν σήμερον.

B Εὐφημείσθω Θεόδουλος, Ζωτικός τε καὶ Πόμπιος, Βασιλείδης Εὔπορος, Ἀγαθόπους τε, καὶ Σατορνῖνος Γελάσιος, καὶ θεῖος Εὐάρεστος, μεθ' ὧν Εὐνικιανός, νῦν τιμάσθωσαν ᾄσμασιν· οἱ πανεύδιοι, τῶν ἐν ζάλη λιμένες, οἱ τὴν πλάνην, στηλιτεύσαντες καὶ στέφος νικητικὸν κομισάμενοι.
B

Παρακαλεῖσθε ἀπαντῶντες νὰ σημοιεῖτ
τὸν ἀριθμὸν τῆς παρούσης, τὴν Διει

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον Ἦχος δ΄ Δι

Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ· ἤνοικται πᾶσιν ἡ Ἐδέμ. Εὐτρεπίζου Ἐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ Σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου. Παράδεισος καὶ γάρ, ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτόν· ἐξ οὗ φαγόντες ζήσωμεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδάμ τεθνηξόμεθα. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

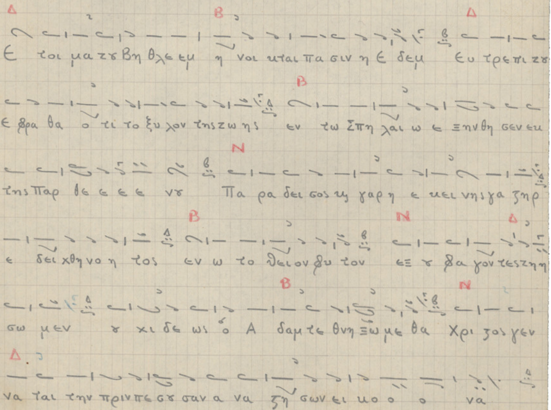

Νέα Σμύρνη

1942

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον Ἦχος δ΄. Θε Δι

Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ· ἤνοικται πᾶσιν ἡ Ἐδέμ. Εὐτρεπίζου Ἐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ Σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου. Παράδεισος καὶ γάρ, ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτόν· ἐξ οὗ φαγόντες ζήσωμεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδὰμ τεθνηξόμεθα. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

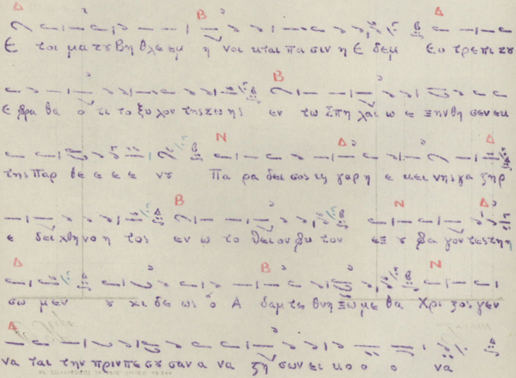

Νέα Σμύρνη

1948

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ Σ. ΒΡΑΝΑΣ
ΕΡΓΟΛΑΒΟΣ ΣΦΥΡΟΚΟΠΑΝΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΙΩΝ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΑΓ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ 24-ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 45.244
45.244

'Εν Πειραιεῖ τῇ 193

Ὁ Κύρι .... Δοῦναι

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον Ἦχος δ΄ Δι ϛ

Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ· ἤνοικται πᾶσιν ἡ Ἐδέμ. Εὐτρεπίζου Ἐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ Σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου. Παράδεισος καὶ γάρ, ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτόν· ἐξ οὗ φαγόντες ζήσωμεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδὰμ τεθνηξόμεθα. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

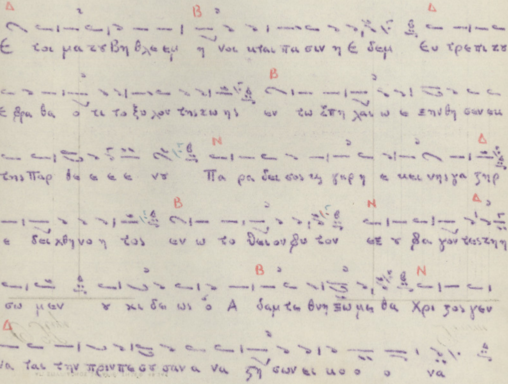

Νέα Σμύρνη
1942

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ Σ. ΒΡΑΝΑΣ
ΕΡΓΟΛΑΒΟΣ ΣΦΥΡΟΚΟΠΑΝΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΙΩΝ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΑΓ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ 24–ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 45.244
45.244

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 193

Ὁ Κυρ. .... Δοῦναι

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΝ

Ἦχος δ΄ Δι

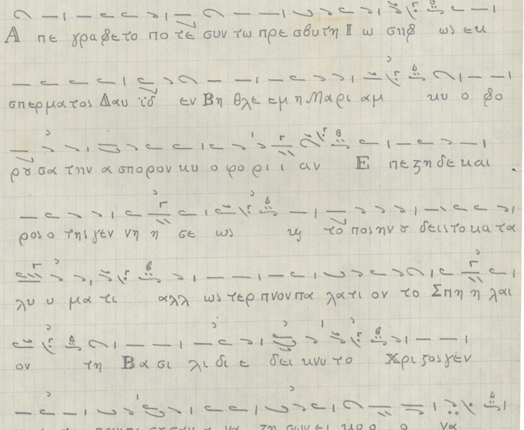

1950

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΝ

Ήχος δ'

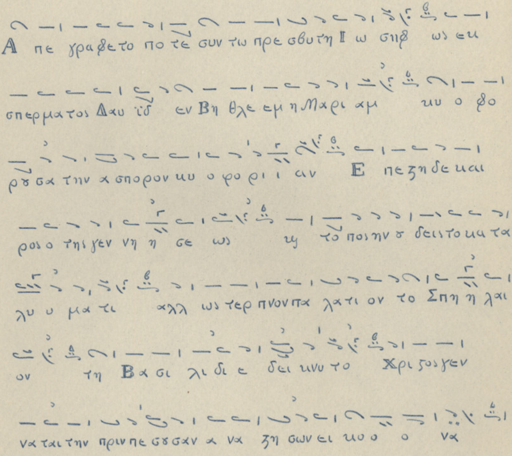

1950

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΝ

Ἦχος δ'

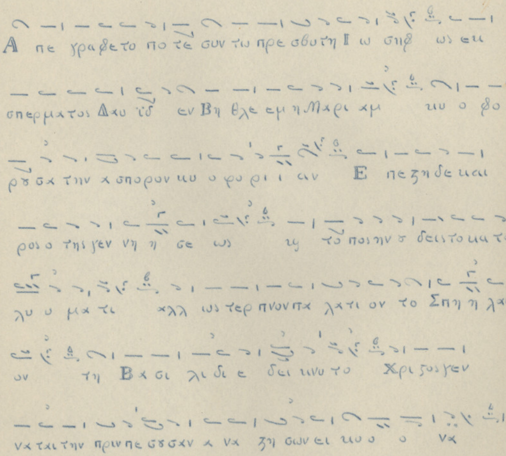

1950

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον
Ἦχος δ'. Δι

Α πε γρα φε το πο τε συν τω πρε σβυ τη
Ι ω σηφ ως εκ σπερ μα τος Δαυϊδ εν Βη θλε εμ η Μα ρι
αμ κυ ο φο ρου σα την α σπο ρον κυ ο φο ρι ι ι ι
αν ε πε στη δε και ρος ο της Γεν νη η σε ως
κη το πος ην ου δεις τω κα τα λυ μα τι αλλ ως τερ
πνον πα λα τι ον το Σπη η λαι ον τη Βα σι
λι δι ε δει ει κνυ το Χρι στος γεν να ται την πριν πε
σου σαν α να στη σων ει κο ο ο να

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον
Ἦχος δ'. Δι

Α πε γρα φε το πο τε συν τω πρε σβυ τη

Ι ω σηφ ως εκ σπερ μα του Δαυΐδ εν Βη θλε εμ η Μα ρι

αμ κυ ο φο ρου σα την α σπο ρον κυ ο φο ρι ι ι

αν Ε πε στη δε και ρος ο της γεν νη η σε ως

κη το πος ην ου δεις το κα τα λυ μα τι αλλ ως τερ

πνον πα λα τι ον το Σπη η λαι ον τη Βα σι

λι δι ε δει ει κνυ το Χρι στος γεν να ται την πριν πε

σου σαν α να στη σων ει κο ο ο να

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον

Ἦχος δ' Αγ

Α πο γρα φε το πο τε συν τω πρεσβυ τη

Ι ω σηφ ως εκ σπερ μα τος Δαυιδ εν Βηθ λε εμ η Μα ρι

αμ κυ ο φο ρου σα την α σπο ρον κυ η σιν ε

πε στη δε και ρος ο της γεν νη σε ως

και το πος ην ου δεις τω κα τα λυ μα τι αλ λ ως τερ

πνον πα λα τι ον το σπη λαι ον τη Βα σι

λι δι ε δει κνυ το Χρι στος γεν να ται την πριν πε

σου σαν α να στη σων ει κο ο να

Καταβασίαι τῶν Χριστουγέννων.

Ἦχος α' Πα

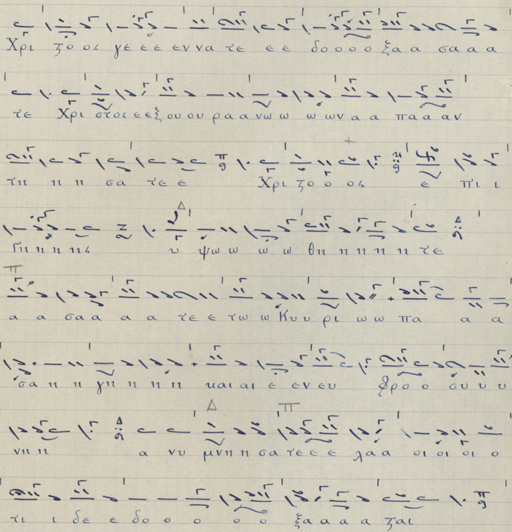

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Καταβασίαι τῶν Χριστουγέννων.

Ἦχος ᾱ πᾱ

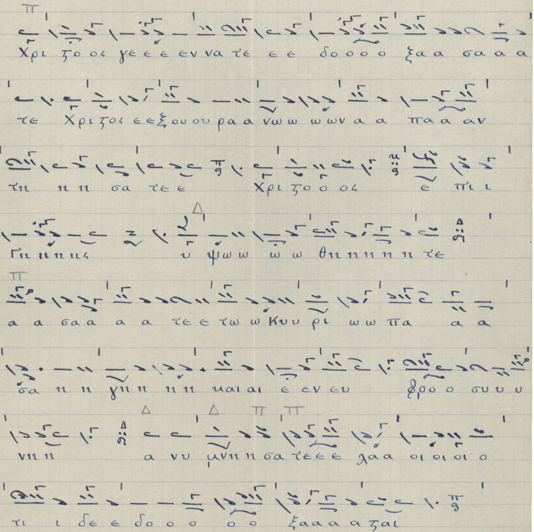

Μεγάλυνον ψυχή μου. Μυστήριον ξένον.

Ἦχος α' πα

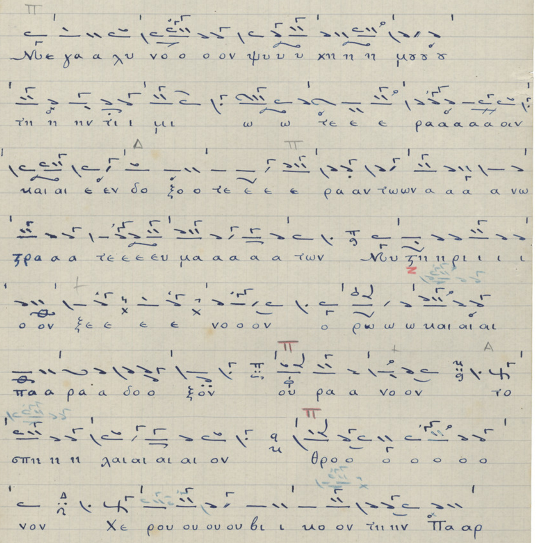

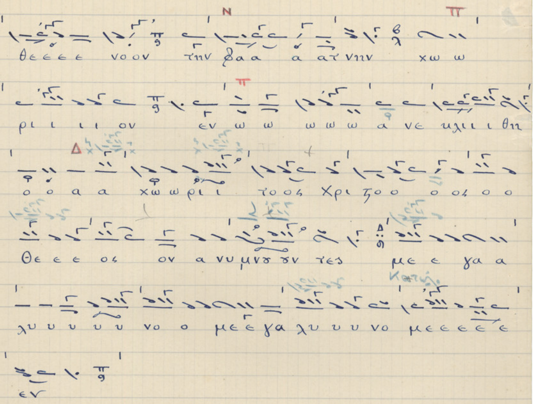
θεεεε νοον την βαα α ατνην χω ω
ρι ι ι ον εν ω ω ω ω ω α νε ιχλι ι θη
ο ο α α χω ω ρι ι τοος Χρι ςοο ο ος ο ο
Θε ε ε ος ον α νυ μνυ ςυν τες με ε γα α
λυ υ υ υ υ νο ο με ε γα λυ υ υ νο με ε ε ε ε ε
εν

Ωδη Αη Ήχος α' πα

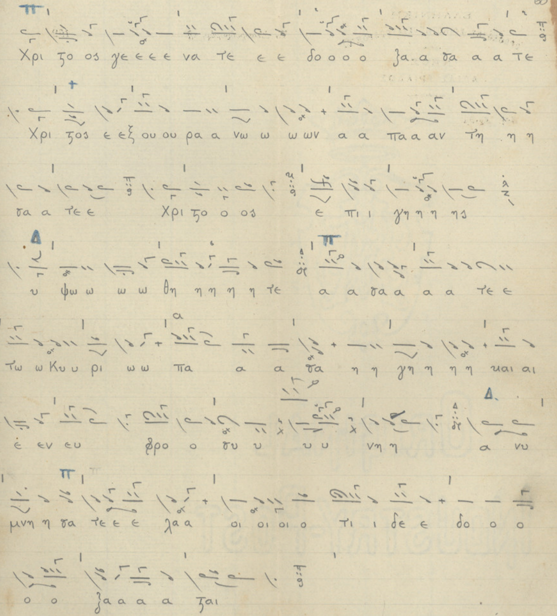

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΔΡΟΜΙΟΥ

ΝΑΟΣ
ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

Ἐν Σταυροδρομίῳ, τῇ *192*

Αὔξ. Ἀριθμ. ....

Ὠδὴ Εη ᾳ πα

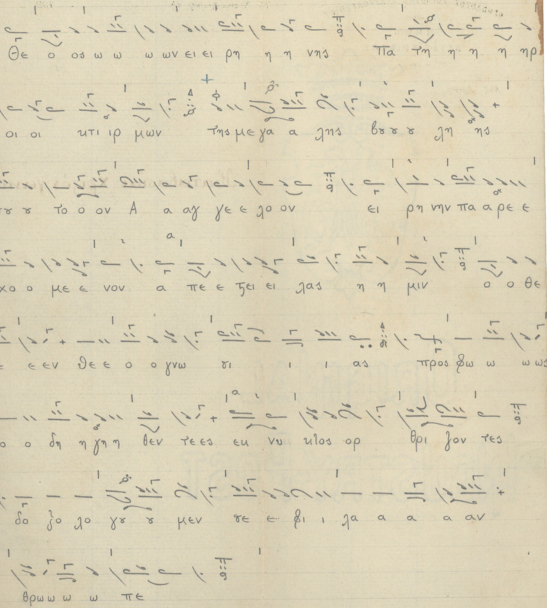
Θε ο οσ ω ω ω ων ει ει ρη η η νης Πα τη η η η ηρ
οι οι κτι ιρ μων της μεγα α λης βου ου λη ης
ου ου το ο ον Α α αγ γε ε λο ον ει ρη νην πα α ρε ε
χο ο με ε νον α πε ε στει ει λας η η μιν ο ο θε
ε ε εν θε ε ο ο γνω σι ι ι ας προς φω ω ω ως
ο ο δη η γη η θεν τε ε ες εκ νυ κτος ορ θρι ζον τες
δο ξο λο γου ου μεν σε ε φι ι λα α α α αν
θρω ω ω ω πε

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΔΡΟΜΙΟΥ

ΝΑΟΣ
ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

Αὔξ. Ἀριθμ. ....

Ἐν Σταυροδρομίῳ, τῇ 192

Καταβασίαι Χριστός γεννάται

Ωδή Ζ'

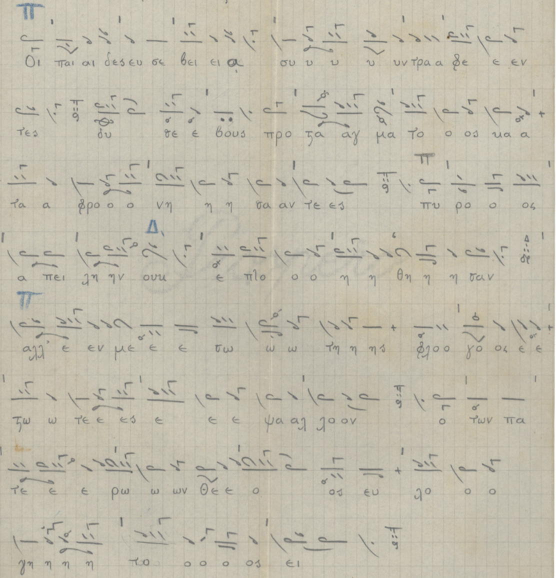
Οι παι αι δεςευ σε βει ει α συ υ υ υ υν τρα α φε ε εν
τες δυ σε ε βους προ ςα αγ μα το ο ος κα α
τα α φρο ο ο νη η η σα αν τε ες πυ ρο ο ος
α πει λη ην ουκ ε πτο ο ο η η θη η η σαν
αλλ' ε εν με ε ε σω ω ω τη η ης φλο ο γο ος ε ε
ςω ω τε ε ες ε ε ε ψα αλ λο ον ο των πα
τε ε ε ρω ω ων Θε ε ο ος ευ λο ο ο
γη η η η το ο ο ος ει

Ὠδὴ Θ'

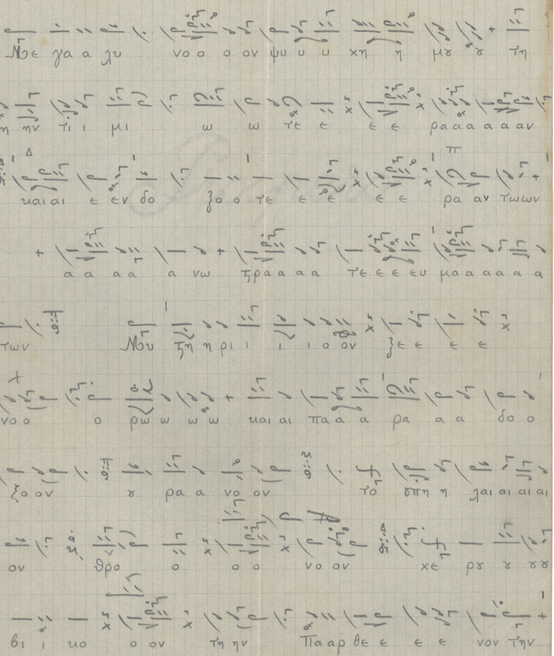
Με γα α λυ νο ο ο ον ψυ υ υ χη η μυ υ τη
η ην τι ι μι ω ω τε ε ε ε ρα α α α α α αν
και αι ε εν δο ξο ο τε ε ε ε ε ρα αν των
α α α α α νω ηρα α α α τε ε ε ευ κα α α α α α α
των Νυ ξη η ρι ι ι ι ο ον ξε ε ε ε
νο ο ο ρω ω ω ω και αι πα α α ρα α α δο ο
ξο ον υ ρα α νο ον το σπη η λαι αι αι αι
ον θρο ο ο ο νο ον χε ρυ υ υυ
βι ι κο ο ον τη ην Πα αρ θε ε ε ε νον την

Τῇ ΚΣΤ' Δεκεμβρίου ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ Ἦχος α' πα

Ὠδὴ Α'

Εἰς ἀργὸν εἱρμολογικὸν μέλος

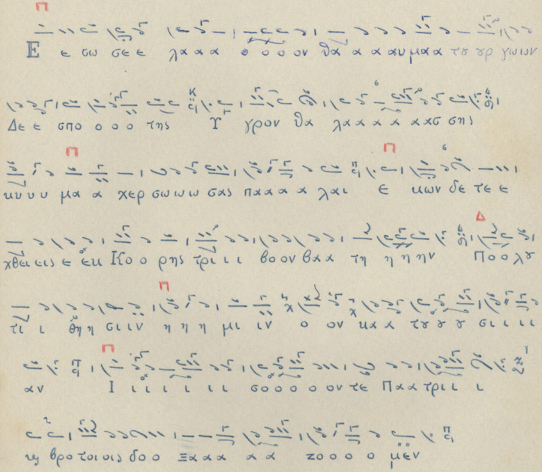

Bol

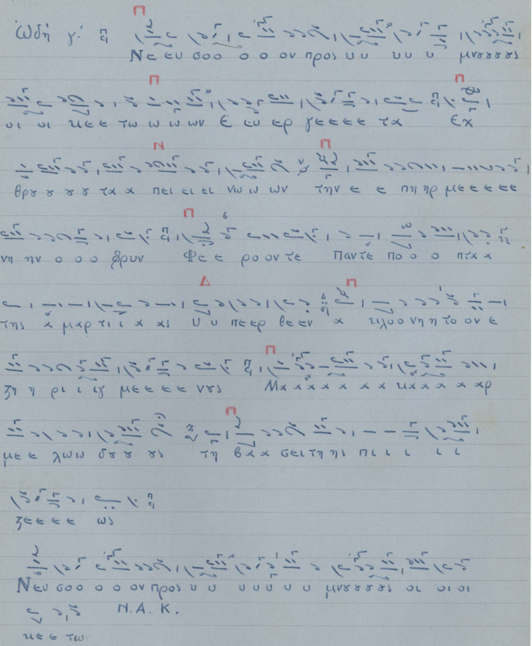
Ὠδὴ γ΄
Νε ευ σοο ο ο ον προς υυ υυ υ μνγγγγς
οι οι μεε τω ω ω ων Ε ω ερ γεεεε τα Εκ
θργ γ γ γ τα α πει ει ει νω ω ων την ε ε πη ηρ μεεεεε
νη ην ο ο ο δρυν Φε ε ρο ον τε Παντε πο ο ο πτα α
της α μαρ τι ι α αι υ υ περ θε εν α ηλ ο ο νη η το ον ε
ξη η ρι ι ις μεεεεε νγς Μα α α α α α α μα α α α αρ
με ε λωω δγ γ γς τη βα α σει τη ης πι ι ι ι ι
ζεεεε ως
Νευ σοο ο ο ον προς υ υ υ υ υ υ υ μνγγγγς οι οι οι
με ε τω
Ν. Α. Κ.

B^{ol}

Ωδή Ε'

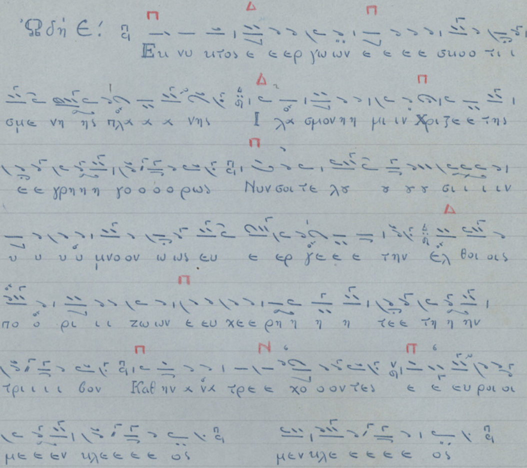
Ευ νυ κτος ε εερ γω ων ε ε εε σιυοο τι ι
σμε νη ης πλα α α νης Ι λα σμονη η μι ιν Χριξε ε της
ε ε γρη η η γο ο ο ο ρως Νυν σοι τε λα α αα σι ι ι ιν
υ υ υ υ μνο ον ω ως ευ ε ερ γε ε ε την Ελ θοι οις
πο ο ρι ι ζω ων ε ευ χε ε ρη η η η τε ε τη η ην
τρι ι ι βον Καθ ην α να τρε ε χο ο ον τες ε ε ευ ροι οι
με ε εν υλε ε ε ε ος
μεν υλε ε ε ε ος

B ol

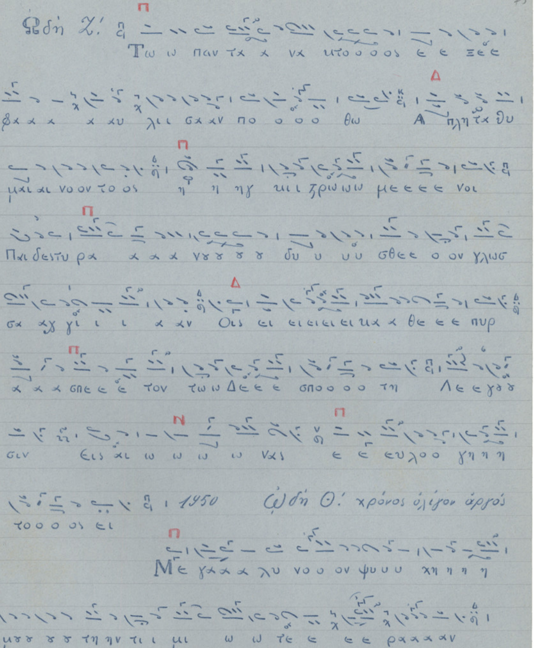
Ωδή Ζ'
Των παντα α να κτοο ο ο ος ε ε ξεε
δα α α α αυ λι σα αν πο ο ο ο θω Α πλη τα θυ
μα αι νο ον το ος η η ηγ κι ι ζρω ω ω μεεεε νοι
Παιδες τυ ρα α α α να α α α δυ υ υ υ σθεε ο ον γλωσ
σα αγ γι ι ι α αν Οις ει ει ει ει ει κα α θε ε ε πυρ
α α α σπε ε ε τον των Δεεε ε σποοοοο τη Λε ε γο ο ο
ειν Εις αι ω ω ω ω ω νας ε ε ευλοο γη η η
τοοοοος ει
1950 Ωδή Θ'. χρόνος ολίγον αργός
Με γα α α λυ νο ο ον ψυυυ χη η η η
μο ο ο ο ο τη ην τι ι μι ω ω τε ε ε ε ρα α α αν

B^{ol}

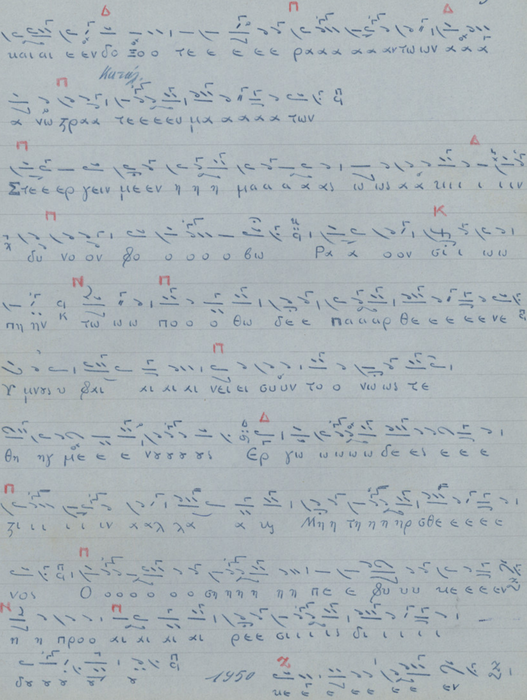
και αι ε εν δο ξο ο τε ε ε εε ραχα α α αντων α α α
Κατώ.
α νω ξραα τε ε ε ε ευ μα α α α α των
Στε ε ερ γειν με εν η η η μα α α α αι ω ω α α ιιι ι ιιν
δυ νο ον δο ο ο ο ο βω Ρα α οον σι ι ω ω
πη ην τω ω ω πο ο ο θω δε ε παααρ θε ε ε ε ε ε νε
γ μνησυ θαι αι αι αι νει ει σουν το ο νω ως τε
θη ηγ με ε ε νγ γ γ γ γ Εργω ω ω ω ω δε ει ε ε ε
ζι ι ι ι ιν α α λ λα α ιγ Μη η τη η η ηρ σθε ε ε ε ε
νος Ο ο ο ο ο ο ο ση η η η η η πε ε δυ υυ με ε ε εν
η η προ ο αι αι αι αι ρε ε σι ι ι ι δι ι ι ι ι
δ γ γ γ γ 1950 με ε ε ε ε ε εν

Bol

Τῇ ΚΣΤ' Δεκεμβρίου ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ Ἦχος α' Πα

Εἰς ἀργὸν εἱρμολογικὸν μέλος

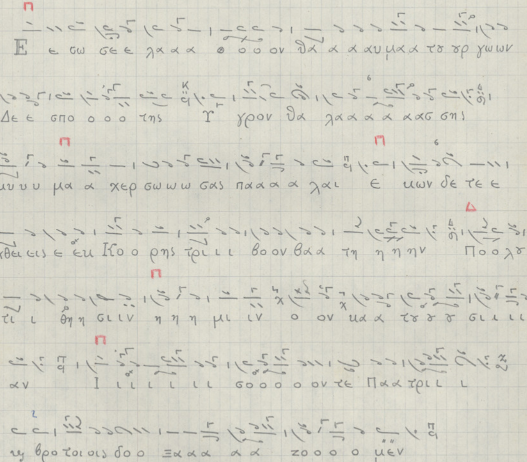

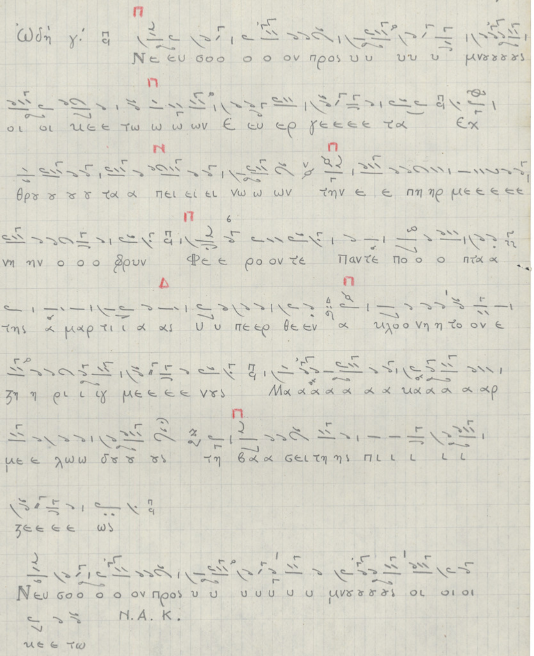
Ὠδὴ γ'
Νε ευ σοο ο ο ον προς υ υ υυ υ μνεεεες
οι οι κεε τω ω ω ων ε ευ ερ γεεεε τα εχ
θρε ε ε τα α πει ει ει νω ω ων την ε ε πη ηρ μεεεεε
νη ην ο ο ο βρυν Φε ε ρο ον τε Παν τε πο ο ο πτα α
της α μαρ τι ι α ας υ υ πε ερ θε εν α κλοο νη η το ον ε
ζη η ρι ι ις με ε ε ε νες Μα α α α α α α κα α α α αρ
με ε λω ω δε ε ες τη βα α σει τη ης πι ι ι ι ι
ζε ε ε ε ε ως
Νευ σοο ο ο ον προς υ υ υ υ υ υ μνεεεες οι οι οι
κε ε τω
Ν.Α.Κ.

Ωδή Ε΄

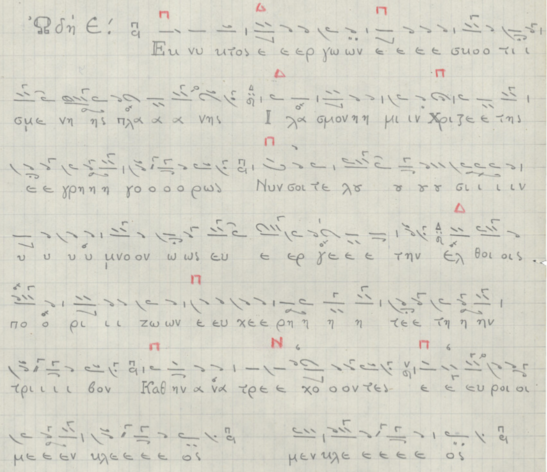
Εκ νυ κτος ε ε ερ γω ων ε ε ε ε σκοο τι ι
σμε νη ης πλα α α νης Ι λα σμον η η μι ιν Χρι στε ε της
ε ε γρη η η γο ο ο ο ρως Νυν σοι τε λυ υ υ σι ι ι ιν
υ υ υ υ μνο ον ω ως ευ ε ερ γε ε ε την Ελ θοι οις
πο ο ρι ι ι ζω ων ε ευ χε ε ρη η η η τε ε τη η ην
τρι ι ι ι βον Καθ ην α να τρε ε χο ο ον τες ε ε ευ ροι οι
με ε ε εν κλε ε ε ε ε ος
μεν κλε ε ε ε ε ος

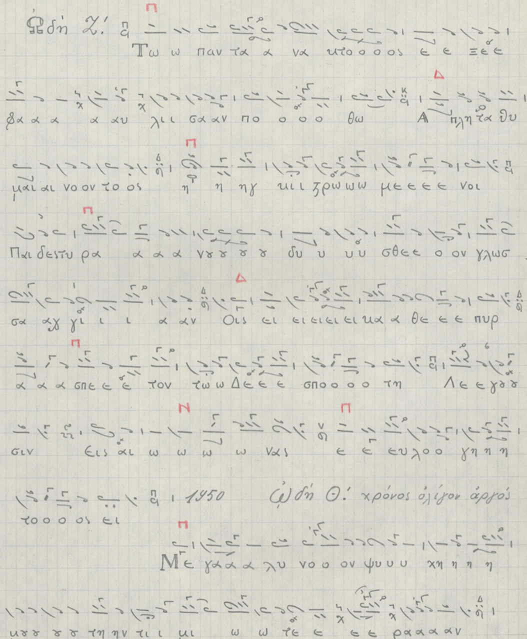
Ωδή Ζ'
Τω ω παν τα α να κτοοοοος ε ε ξεε
φα α α α αυ λι σα αν πο ο ο ο θω Α πλη τα θυ
και αι νο ον το ος η η ηγ κι ζρω ωω μεεεε νοι
Παι δες τυ ρα α α α νγγ γ γ δυ υ υυ σθεε ο ον γλωσ
σα αγ γι ι ι α αν Οις ει ει ει ει ει κα α θε ε ε πυρ
α α α σπε ε ε τον τω ω Δε ε ε σπο ο ο ο τη Λε ε γγγ
σιν Εις αι ω ω ω ω νας ε ε ευλο ο γη η η
τοοοοος ει
1950
Ωδή Θ' χρόνος ολίγον αργός
Με γα α α λυ νο ο ον ψυ υ υ χη η η η
κγγ γ γ τη ην τι ι μι ω ω τε ε ε ε ρα α α αν

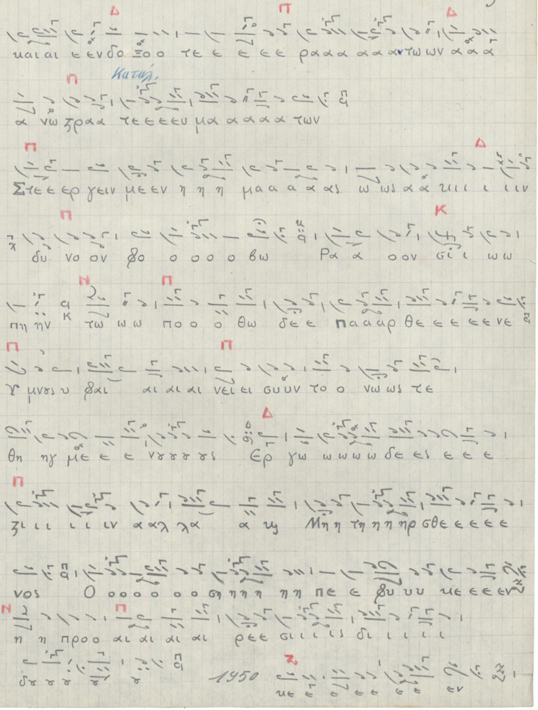
Κατα
και αι ε εν δο ξοο τε ε ε εε ραα α α α αντων ων α α α
α νω ζρα α τε ε ε ε ευ μα α α α α των
Στε ε ε ερ γειν με εν η η η μα α α α αι ω ως α α ιι ι ι ιιν
δυ νο ον δο ο ο ο ο βω Ρα α οον σι ι ωω
πη ην τω ω ω πο ο ο θω δε ε πα α αρ θε ε ε ε ε νε
Υ μνει υ δαι αι αι αι νει ει συυν το ο νω ως τε
θη ηγ με ε ε ε νγ γ γ γι Ερ γω ω ω ω ω δε ει ε ε ε
ζι ι ι ι ι ιν α α λ λα α υ Μη η τη η η ηρ σθε ε ε ε ε
νος Ο ο ο ο ο ο ο ση η η η η η πε ε δυ υυ κε ε ε εν
η η προ ο αι αι αι αι ρε ε σι ι ι ι ι δι ι ι ι ι
1950
κε ε ο ε ε ε ε εν

Τῇ ΚΕ΄ Δεκεμβρίου εἰς τὸ Ἐξαιρέτως

Ἦχος α΄ Πα

Με γαα λυ νο ο ο ψυυ υ χηη η μεεε τηη ην

τι μι ω τεε ε ε ρααα αν

και αι ε εν δο ξο ο τε ε ε ε ραν των α α α α νω

τρα α α τεεε ευ μα αααα α των

Στε εργειν με εν η η μααα α αι ω ιω α α κι ι

ι ι ιν δυ νο ον φο ο ο ο βω ρα οον

κατάλ. σι ι ω πη ην τω ω ω πο ο ο θω δε ε ε

Πα ααρ θε εεεε νε υ μνη υ φαι αι αι αι

Fov

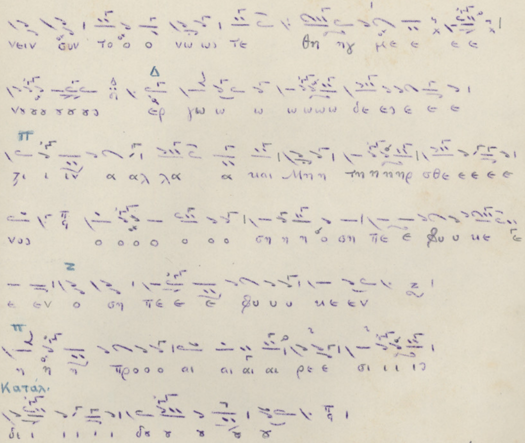

Ἐπεξεργασία
Νηλέως Α. Καμαράδου

Τῇ ΚΣ΄ Δεκεμβρίου Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἦχος α΄ πα

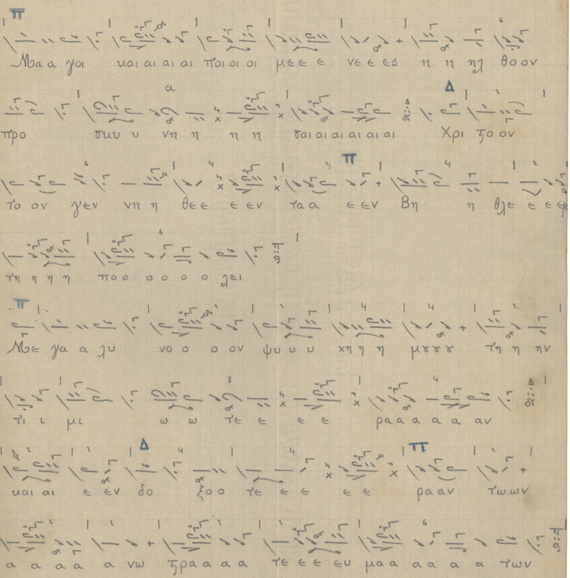

Τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως

11 Ολ. ΣΙΜΘ

ρζ ρζ

ια ιζ